

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 118978

Đàn - bà

MỖI SỐ 0\$08

THƯ TỪ NGÂN-PHIẾU

XIN GỬI VỀ:

La Directrice du
Tuần-báo ĐÀN-BÀ
76, WIELE, HANOI

Ở NAM - KỲ ĐĂNG
QUẢNG-CÁO DO NƠI

M. TẾ - XUYỀN

40, Guillerault, SAIGON

TUẦN BÁO, XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU — NĂM THỨ NHẤT — SỐ 14 — 23 JUIN 1939

NHỮNG NGƯỜI ĐÀN-BÀ TÂM THƯỜNG Tự' hiểu mình HƠN MỘT CHÚT!!!

của THUY-AN

Một cô bạn gái của tôi sắp lấy chồng, ngộ tâm sự với tôi: « Em đã hy-sinh lý-tưởng của em cho mẹ em chị ạ. Em đành lòng lấy anh chàng này mà nguyên vọng, lý-tưởng không hợp với em. Thế là cuộc đời em chết từ đây. »

Tôi đã làm mặt buồn để nghe câu tâm-sự ấy và không dám hỏi cô bạn nhỏ xem lý-tưởng và nguyên vọng của cô là những gì? Tôi muốn tránh cho cô một sự ngượng ngịu bối rối vì tôi dám chắc khi hỏi cô thế, cô không thể trả lời được, mặc dầu cô vẫn tự phụ là cô có lý-tưởng và nguyên-vọng khác thường.

Bao nhiêu bạn gái khác cũng có cái yên trí và tự phụ như thế. Đây là những thiếu nữ hấp thụ được một chút tây học khao khát một cuộc sống tự do khoáng đạt và chính mình cũng không giải-thích rõ được cái tự do khoáng-đạt ấy như thế nào. Các cô muốn đặt mình làm những thiếu nữ « Cao đẳng » người ta tả trong những tiểu thuyết, những thiếu nữ chỉ mê say những chuyện « Cao thượng phong nhã » trên trời chớ không hề bận đến những việc tầm thường ở dưới đất. Rồi một ngày kia khi lấy chồng, gặp một người

chồng các cô chưa quen biết từ trước, nhất là người chồng ấy lại là một thương-gia soàng, một thầy kỹ soàng, các cô đã tưởng mình phải làm một sự hy-sinh, giết chết « lý-tưởng cao thượng » của đời mình bên cạnh một anh chồng « giá áo túi cơm ». Thế rồi mang tên anh chồng ấy, các cô mang luôn cả sự khinh bỉ, hờn mình theo. Từ sự khinh bỉ chồng đến sự « lạc lòng » để « theo người trong mộng » không có mấy bước. — Nhưng cũng may trong số các cô thiếu-nữ ấy có những người sau vài tháng tân hôn với anh chồng « giá áo túi cơm » tỉnh ngộ rằng sự kiêu ngạo của mình lúc còn con gái, sự tin rằng mình có một lý-tưởng cao thượng, chỉ là một chuyện trẻ con.

Thật ra, các cô có lý-tưởng gì? Nguyên-vọng gì? Tôi đã nói rằng các cô ấy sẽ không bày tỏ rõ ràng được lý-tưởng nguyên-vọng của các cô đâu, đây chỉ là những danh-từ tốt đẹp mập mờ ở trong trí các cô mà thôi. Đây chỉ là những quả chín trên cành cây cao không phải ai cũng có thể với lấy được.

Các bạn gái thân yêu của tôi ơi, các bạn đừng đặt mình lên cao quá với cái học thức

của các bạn. Hãy là những người đàn-bà « tầm thường » hoàn-toàn, còn hơn là những « kỳ-nữ » dở giang, chưa biết rằng đã giúp ích được cho ai mà chính mình và kẻ sống chung quanh mình đã bị khó chịu. Ít ra khi làm người đàn-bà tầm thường hoàn-toàn các bạn cũng gây được một chút hạnh-phúc cho cha mẹ chồng con.

Lý tưởng của đời người đàn bà? Dẫn dụ lắm, nhưng không kém cao thượng đâu. Các bạn đừng rầy công tìm tòi một lý tưởng khác thường cho đời mình. Lý tưởng ấy các bạn cứ tìm nó ở gia đình các bạn, ở những kẻ thân yêu của các bạn, rộng ra nữa đến những người ở xung quanh các bạn đang thiếu một sự an ủi tinh thần, một sự cứu giúp về vật chất. Chỉ có thế thôi, lý tưởng đời một người đàn bà! Nó gồm trong hai chữ « Thương-Yêu » và như lời một đại gia tư tưởng và thi sĩ đã nói, nếu khắp cả loài người thực hiện được cái lý tưởng yêu thương ấy thì cõi đời này là « Thiên đường hạ giới » rồi. Chúng ta, đàn bà, hơn đàn ông ở chỗ đã có sẵn tất cả đức tính để thực hiện cái lý tưởng ấy thì việc gì chúng ta lại bỏ nó để theo đuổi một lý tưởng viển vông không có tên và không có thực? Các bạn gái ơi! Hãy đem cái lý tưởng yêu thương ấy làm hạnh phúc cho chồng con các bạn, cho người xung quanh các bạn (Xem tiếp trang 4)

Còn gì là TÍNH-CÁCH XÃ-HỘI CỦA HỘI
L. C. T. E. Đ. N. M.

Chúng tôi tiếp được trong khoảng hơn tháng này rất nhiều bức thư của phụ huynh các học trò nghèo than về tính cách của hội L. C. T. E. Đ. N. M. Không thể đăng hết những thư ấy được chúng tôi xin thay mặt hết cả những phụ huynh ấy bày tỏ chút ý kiến sau đây với hội L. C. T. E. Đ. N. M.

T. B. ĐÀN-BÀ

Vài ba năm nay phỏng theo những « colonie des vacances » của người Pháp, mấy nhà trí thức xứ ta cũng lập nên hội « lo cho trẻ em đi nghỉ mát ».

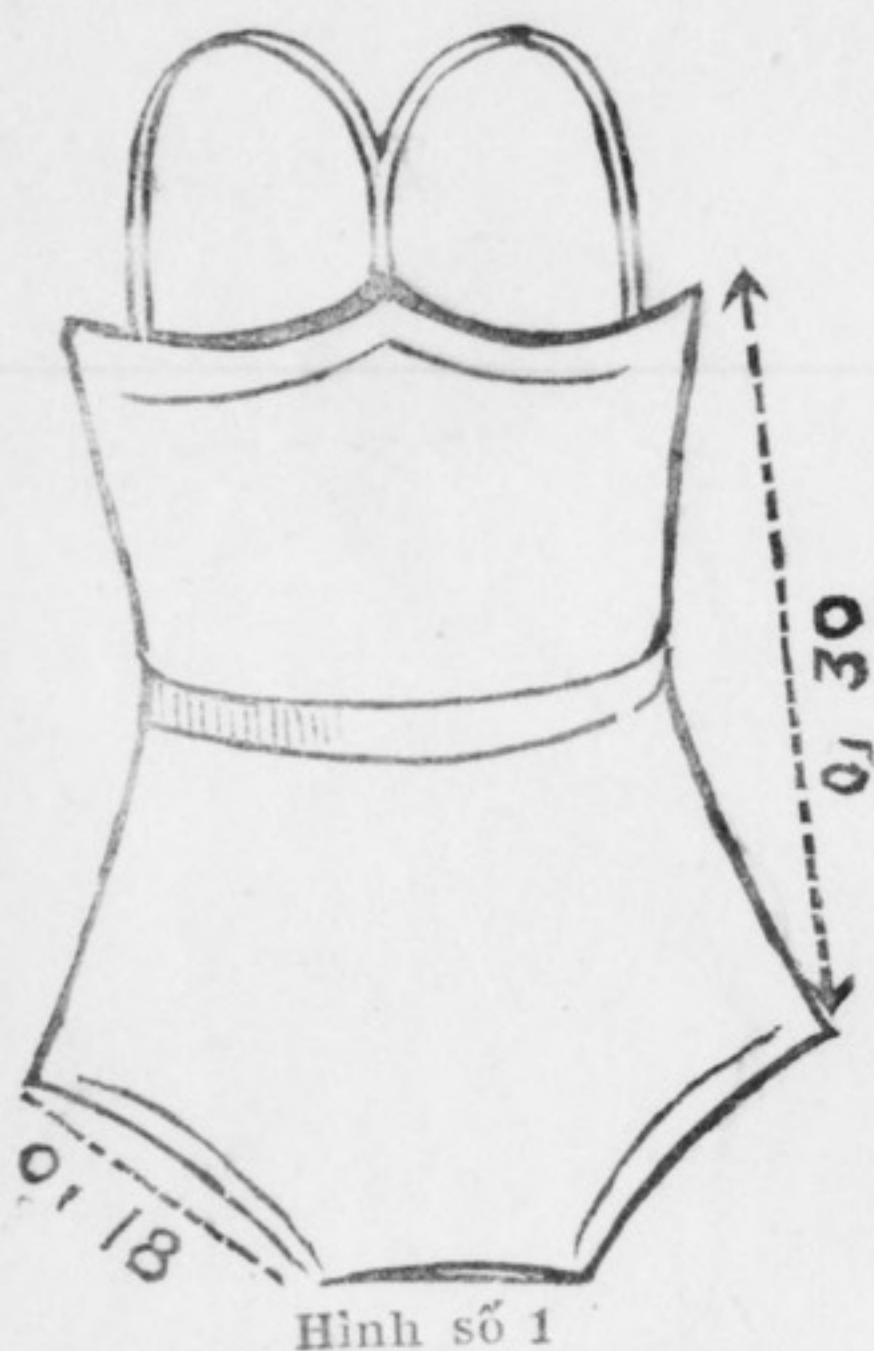
(Xem tiếp trang 12)

ĐUÔNG-KIM. ... MŨI-CHỈ

DAN ÁO TẮM

Con gái bà đi tắm bể, tự tay bà đan cho một cái áo tắm thật đẹp, đáng quý biết bao. Bà chỉ dùng hơn một cuộn len màu xanh lá cây đậm, một nắm len màu lá cây non làm viền, thế là đủ.

Hình số 1

Đây là một kiểu áo tắm cô bé 12 tuổi. Bà nên liệu, thêm bớt cho vừa con gái của bà.

PHÍA SAU LUNG. — Bắt đầu từ đáy quần 20 mũi, đan mũi phải hết. Hết đường ấy, đan mặt sau mũi trái (cốt lấy bề mặt tất cả là mũi bằng) cứ mỗi đường gia thêm hai mũi ở hai đầu, để làm ống quần. Khi nào ống quần được 18 phân sẽ thôi, không gia thêm mũi nữa. Để nguyên như thế đan lên độ 6 phân tây, sẽ bớt đi một mũi, rồi cứ cách 2 phân, bớt một mũi. Bớt 5 mũi tất cả thì quần vừa lên đến bụng. (Làm cho bụng co lại) Đo từ ống quần lên đến bụng là 15 phân.

Lại từ bụng trở lên đến lưng cứ cách 2 phân thêm ra một mũi

Cũng thêm 5 mũi. Cho tới khi đan được 30 phân thì thôi.

Đến đây, đếm tất cả mũi đan xem là bao nhiêu. « Ví dụ 100 mũi, thì lấy ở giữa 50 mũi, hai đầu mỗi đầu 25 mũi, cứ đan mỗi đường bớt một mũi cho nhọn lên. (Xem hình số 1).

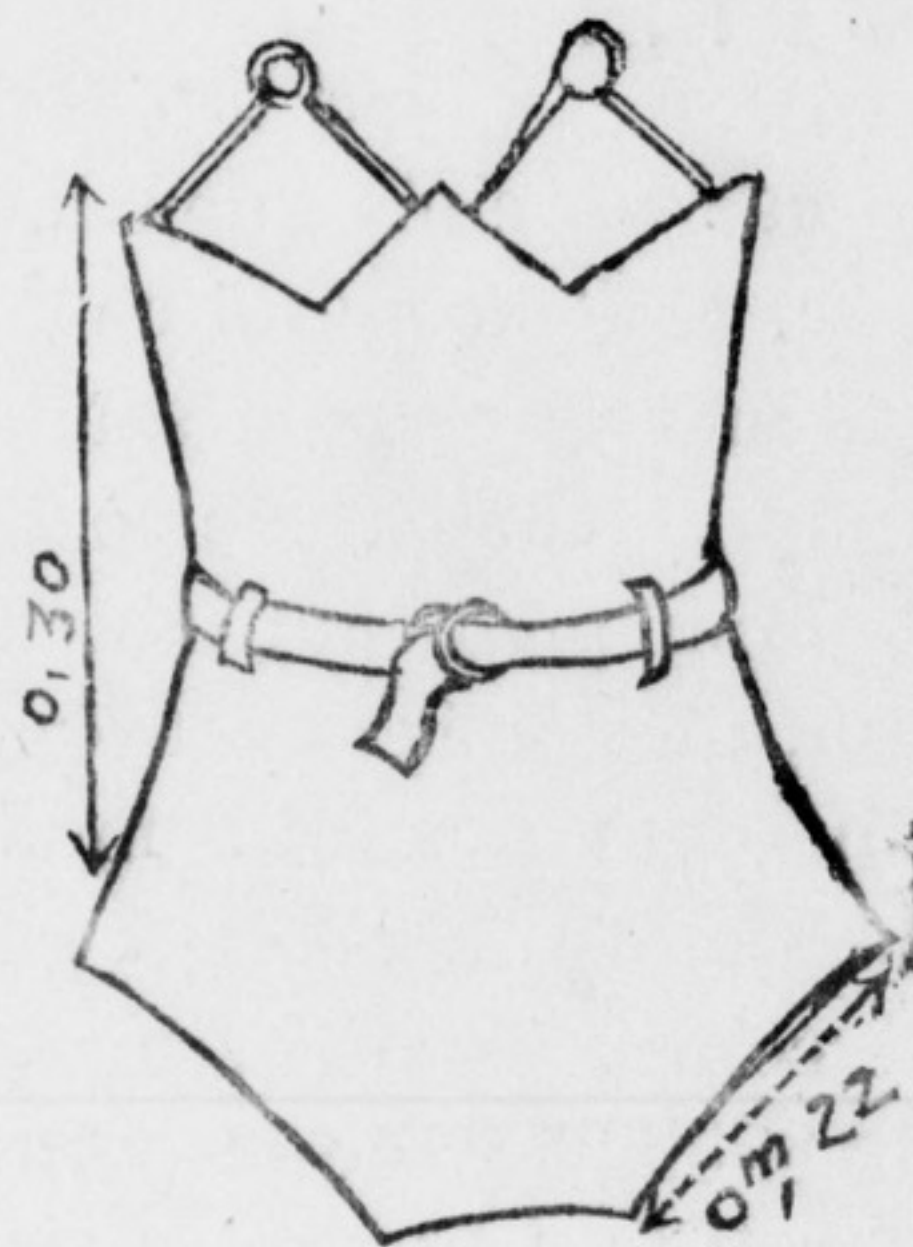
PHÍA TRƯỚC MẮT. — Cũng bắt đầu từ đáy quần 20 mũi, đan theo hình số 1 nhưng ống quần nên cho rộng hơn ra mỗi bên là 4 phân. Cũng thêm bớt như phía sau lưng, đan lên tới 25 phân. Chỗ ấy có hai miếng vuông che ngực. Hãy chia mũi đan ra làm ba. Ở giữa: hai phần hai bên mỗi bên một phần. (Ví dụ 100 mũi. Ở giữa 50 mũi. Hai đầu mỗi đầu 25 mũi) Bắt đầu mũi thứ 25, đan lên mũi trái. Cả hai bên đều nhau. Rồi cứ

mỗi đường thêm ra hai mũi trái. Cho thành nửa miếng vuông. Đo đúng 30 phân. Bằng phía sau lưng, thì hãy bớt mũi cho thành hai miếng vuông. (Xem hình số 2).

Đan chung quanh ống quần phía trên ngực, sau lưng, một lượt viền bằng len xanh non. Đan một mũi lên một mũi xuống cao độ một phân rưỡi.

Phía sau đan hai sợi giây buộc bằng len xanh non. Giải 40 phân, ngang 1 phân rưỡi. Đan song chập 2 sợi làm một nối ở phía sau. Và một thắt lưng giải 50 phân. Ngang 2 phân rưỡi.

Mua bốn cái vòng bằng xương như nhẫn đeo tay, 2 cái to 2 cái nhỏ.

Hình số 2

Lấy 2 vòng nhỏ, may vào 2 đầu miếng vuông trước ngực để buộc dây. Hai vòng to, may vào đầu giây lưng.

Kiểu này có thể đan cho người lớn được.

Cô BẠCH-TUYẾT

Trước khi vào rạp chiếu bóng sao bà không xem kỹ trương trình, để đến nỗi vào rạp bà cứ bắt ông cắt nghĩa mãi có khi át cả tiếng đàn. Chúng tôi rất không muốn nghe mà không được. Không chịu cho chúng tôi và những người ngồi quanh ông bà lắm đấy.

Cô T. VÂN

Thưa ông, sao ông quá khốn nạn mạo chữ ký của tôi dưới một bức thư nhảm nhí, để khoe với bạn ông là tôi viết cho ông. Như thế tỏ ra rằng ông đánh rơi đầu mất sự giáo dục và lễ độ với người khác rồi.

Cô T. VÂN

Một sáng chủ nhật trời mát và đẹp quá, ông mời bà đi chơi, mà bà điêm trang mất độ 2 giờ đồng hồ, để cho đến lúc bắt đầu đi chơi thì trời đã nóng bức, và ông cũng mệt lòng vì chờ đợi... bà bảo rằng khéo chiều chồng mà như thế ư?

Ông KÈO

Khi mời khách ăn mà bà lại nói rằng: « bà soi đi chứ, thứ này tôi « ăn nhiều » rồi; bà soi « hột » đi, soi « nốt » đi, đừng bỏ thế « phí... » Cảm ơn tấm lòng tốt của bà đã chỉ bảo kỹ, nhưng nếu đối với người khó tính thì người ta nghĩ thầm: bà khôn ngoan dở lắm. Ai lại đi ăn cơm khách để ăn hột, ăn nốt, đừng bỏ phí, nhất là vì bà đã ăn nhiều rồi bao giờ.

Bà LÂM

Khi đi chơi, xem hát, hay ăn uống ở đâu với vợ, xin ông làm ơn hãy cắt cái về mặt lạnh lùng cáu kỉnh đi, bởi vì nếu không thì chính tự ông đã giam mình và giam vợ vào cảnh tù ngục ngạt tối om.

Bà BÚT

CHỮ MỚI

IN ĐEP!

BẢN QUẢN XIN GIỚI THIỆU CÁC NGÀI, NHÀ IN TRUNG-BẮC TÂN-VĂN TRƯỚC Ở PHỐ HÀNG BÔNG 61-63, NAY GIỌN LẠI SỐ 107, PHỐ HÀNG BUỒM, HÀ NỘI. CHUYÊN IN SÁCH, GIẤY MÁ NHÀ BUỒN, BÁO CHÍ, SÁCH HỌC, TIỂU-THUYẾT BẰNG CHỮ TÂY, QUỐC NGỮ. CÔNG VIỆC LÀM RẤT NHANH CHÓNG. BẢN QUẢN GIỌN NHÀ MỚI VÀ VẼ NHIỀU-Kiểu CHỮ TÂN THỜI VÀ SỬA ĐỔI CÁC GIÁ IN KHÔNG ĐAU RẼ BẰNG MONG CÁC NGÀI Ở GẦN XA CHIẾU CỎ, BẢN QUẢN RẤT LẤY LÀM ĐA TẠ.

Các ngài muốn cần hỏi gì về việc in xin viết thư cho ông: PHAM - HUU - KHANH

nhà in RUNG-BAC Tân-văn

107, Rue des Voilles

HANOI. Téléphone: 355

CHO DÀY TÓ' TRAI

Khi hút thuốc lá, nhất là « si-gà », ngồi bên người đàn-bà, ông nên lịch sự hỏi xem như thế có làm cho họ khó chịu không? Hơn nữa, ông chớ có vô ý cứ thở phì hơi thuốc vào mặt người ta.

Cô BÌNH

Khi các ông cứ phàn nàn vợ tôi thế này... vợ tôi thế kia... vợ tôi không được như người ta... vậy khuyên ông hãy xét lại mình: ông có hòa nhã điềm tĩnh không? Ông có khoan dung ít lời không? Ông có âu yếm chiều đãi vợ không?...

Nếu ông cứ thử thực hành theo được những đức tính trên thì vợ ông sẽ là con chiên của ông, muốn bảo gì cũng được, và gia-đình của ông, sẽ là một cõi thiên đường nhỏ.

Bà BANG

Bà là người bạn tốt thật, nhưng sao bà lại quá ưa can thiệp đến việc nhà của người ta thế? Bà cho thế là nhân đạo à? Tôi nói thật nhé! đấy rồi « làm phúc phải tội » cho mà xem!

Ông. H.

Thưa cô, khi ăn súp hay ăn cháo, cô nên đưa dĩa thìa lên miệng, khẽ húp hay khéo đổ vào miệng càng tốt; chớ húp ngang thìa làm thành tiếng kêu « súp soáp » ầm ỹ cả bàn tiệc.

Bóc chuối : nên cắt hai đầu, tước hẳn vỏ đi để lại một phần dưới đỡ cho khỏi bắn, rồi xắt miếng ăn; chớ đừng bóc lõi thường như ta vẫn hay làm là bóc một đầu, còn cứ để tua tua như chiếc áo tơi. Người Pháp thì họ kiêng lối bóc ấy lắm.

Ở nơi công chúng, trước mặt khách, nhất là đối với người trên, trong lớp học.v.v... các ông các bà không nên bẻ cục tay, như thế là bất lịch sự lắm chẳng khác gì các bác nhà quê, vừa nói truyện vừa gãi móng tay ghết vào mặt khách.

Ngáp cũng vậy! chỉ được tự do khi có một mình. Còn khi trước mặt ai, nên ý tứ che bằng khăn « mùi-soa ». Nhịn được thì hay hơn cả.

Ông THỰC

Nhật-báo thường cho ta biết những chuyện tên tớ trai kia nhân dịp chủ vắng nhà đã hăm hiếp con gái bé của chủ và hăm dọa con bé nếu về mách bố mẹ thì sẽ giết chết. Nhưng cốt nhiên chuyện vẫn vờ lờ ra, cô con gái còn non nớt không chịu nổi đau đớn đã thổ thề mách với mẹ hay tên khốn nạn nọ còn đồ bệnh tình cho cô bé, vài ngày sau chứng bệnh phát hiện và cha mẹ mới kịp biết đến. Không biết các bạn làm sao, riêng tôi mỗi khi đọc xong những tin đó, lòng tôi đau buồn thương xót làm sao và nhìn con gái nhỏ của tôi, tôi có ý sợ hãi lo lắng. Chao ôi! Một đứa con gái. Đó là một bông hoa mong manh, đó là một chiếc bình pha-lê quý giá. Con gái muôn muôn đời chỉ khác con trai ở sự mong manh trong trắng đó mà thôi. Người mẹ có bồn-phận thật đúng như câu: « nưng như nưng trứng, hững như hững hoa ». Chỉ một tấm lòng hiền hậu âu yếm thiết tha của người mẹ mới đủ nưng niu cái linh hồn mong manh nọ. Vậy mà không hiểu sao các bà mẹ mãi buôn bán, mãi làm ăn đến quên cả săn sóc đến con, bỏ thờ đến sự lựa chọn người giữ con mình như thế. Con sen, vú già, thằng nhỏ, đứa nào cũng có thể là đứa giữ con mình, không cần xét nét gì cả.

Và ngoài câu chuyện thương tâm trên kia, tôi còn thấy những vú già, con đỏ, đã đánh đập, cấu vắt đứa nhỏ. Khốn nạn, con mình rút ruột để ra, mình đánh con mà sót sa đến tận đáy lòng, con khóc có khi mẹ cũng khóc theo vậy mà một kẻ tôi tớ đã lừa lúc vắng mình, hành hạ con mình, như thế càng đau lòng sót ruột cho mình bao nhiêu? Các bà còn buôn bán làm ăn làm cái gì nữa? Các bà bảo để mưu no ấm cho con. Nhưng con các bà đã bị hành hạ như thế đấy, khi vắng sự chăm nom của các bà. Tôi dám khuyên các bà hãy thận trọng hơn trong sự mướn người bằng ăm chăm nom con. Hình

như các bà tưởng chỉ vú em cho bú sữa là nên cẩn thận còn ăm đi chơi thì người nào mà không được. Các bà thật lầm to. Chính cái lúc con trẻ thôi bú rồi, bắt đầu tập nói mới là lúc nó biết tập nhiễm những sự sảy ra xung quanh nó. Hòn sáp trắng quý báu của các bà, các bà lại không cho là một sự tủi cho lòng làm mẹ của mình, khi nó chỉ in hằn những dấu vết xấu xa của con sen, vú già thường gần gũi bằng ăm nó. Các bà nên cẩn thận lắm, chọn người cho kỹ càng và cấm tiệt sự bế rong đi chơi ngoài đường phố, chỉ cho đi đến những công viên mà bà biết và giao hẹn bất thành linh bà đến lúc nào thì phải có mặt ở đó. Một ngày đi chơi khỏi nhà như thế một lần, còn phải ở trong nhà luôn luôn. Bà tránh cho con cứng của bà những sự tập nhiễm xấu, những món quà độc địa và nhất là những cái cấu, véo tội nghiệp đứa bé. Tôi xin nhắc lại, nhất là bà đừng giao con gái cho dày tớ giai, ngay đứa con gái mới một hai tuổi, và thằng bé ở mới mười ba, mười bốn. Lỡ xảy ra những chuyện khốn nạn như trên. Tội nghiệp cho con gái bà bao nhiêu.

Một cuộc đời bắt đầu tan vỡ. Lòng làm cha mẹ ê-chề thương xót biết bao và có hối hận việc sơ xuất của mình thì cũng chậm rồi.

Con gái là bông hoa quý mới nhúm nụ. Một bàn tay thô tục đem chà sát giầy vào nó rồi. Cái óc ngây thơ của nó bị sự xấu xa kia, bà có biết, nó sẽ ra thế nào không? Tôi đã biết một đứa con gái như thế mới 11 tuổi. Sau cái « tai họa khốn nạn » kia con bé đâm loạn óc, lạc cả tinh thần. Nó cả ngày ngồi thu thu một góc phòng và động thấy bóng một người đàn ông là nó hét lên, run sợ, chỉ có cha nó mới được gần nó một chút mà thôi.

Chẳng bao lâu nó chết và người mẹ khi con chết thổ dài: Thôi nó chết như thế tôi càng đỡ thương xót. Để nó sống, sau này nó lớn nó càng ân hận đau đớn tủi hổ thêm. »

Thật vậy, nếu đứa con gái ấy còn sống lúc lớn lên chắc nó cũng không còn biết hạnh-phúc ái-tình nữa. Lòng nó đã ghi sâu một quan-niệm xấu xa về sự kết hợp trai gái rồi.

Người đàn ông không làm cho nó cảm-động về những linh-khiêu thượng-đẳng nữa, chỉ làm cho nó có những ám ảnh ghê tởm lúc bé đã phải chịu mà thôi. Và nhìn thấy những bạn gái trong sạch khác, một sự tủi hổ nảy ra dất dễ dàng trong lòng nó mặc dầu nó cũng tự biết rằng: cái tai họa khốn nạn lúc bé của nó, nó không có tội liên can. Và khi đó, nó mới oán hờn bố mẹ....

Các bác cha mẹ ơi! Đối với con giai không nói làm gì, nhưng con gái bà, khi bà giao nó cho một chàng trai trẻ là bạn suốt đời của nó, bà phải có thể tự hào mà bảo chàng thanh-niên ấy rằng: « Đây là bông hoa trong trắng không chút vết của tôi. »

Và muốn được thế ngay lúc con bà còn măng sữa bà đã phải phòng ngừa trước tất cả mọi điều có thể phạm đến sự trinh-bạch của con bà.

Các cụ xưa không phải là không có lý khi cấm dày tớ giai không được vào dọn dẹp trong phòng cô chủ hay bằng ăm cô.

MÁ EM

NGỌC THẠCH

KHÔNG MỘT THỨ TRANG SỨC NÀO THANH LỊCH CAO QUÝ BẰNG

vòng ngọc thạch từ 10\$00 một chiếc

chuỗi hạt ngọc thạch từ 15\$00 một chuỗi

Xin hỏi nơi:

Mme BANG-DUONG

née Thụy - An

HANOI - 76, WIELE - HANOI

Đại lý của một nhà bán ngọc lớn ở Hong-Kong. Giá rẻ hơn mọi nơi. Có giấy nhận thực.

CÔNG-CHÚA Ế CHỒNG

Không, không phải là chuyện trong tiểu thuyết đâu mà là chuyện thật ở Âu-châu hiện thời. Bên Âu-châu trong các hoàng gia trị vì đang có cuộc hôn nhân khủng hoảng. Người ta điều tra ra thì có tới 64 vị công chúa nữ công tước, nữ hầu tước đến tuổi, hay quá tuổi kén chồng mà chỉ có độ 42 ông hoàng xứng đáng làm phò mã. Tìm đâu ra 22 ông hoàng nữa để ghép vào những bà chúa nọ? Ấy là không kể những ông hoàng tư tưởng bình dân, không thêm kén vợ trong hàng các bà chúa như công tước Windsor, cựu hoàng đế Anh chẳng hạn đã lấy một người dân bà kém xa địa vị của mình. Bà Simpson, và thuận ý bỏ ngai vàng để theo tiếng gọi của « cô bé chăn chiên » nói cho tiểu thuyết một chút chứ thực ra bà Simpson là vợ góa một nhà triệu phú Mỹ. Rồi lại còn những ông hoàng thích chủ nghĩa độc thân, những ông hoàng mà một cuộc cách mệnh nổi lên đã thành ra những người công dân tâm thường như hoàng tử xứ Y-pha-nho.

Thế là các bà chúa, mặc dầu ngai vàng chức tước của mình phải chịu ế chồng vì chỗ ngang địa vị thì không có, mà lấy người dân dưới địa vị mình thì không được. Ta nên hiểu rằng ở Âu-châu tuy có tiếng là tự do bình đẳng nhưng trong các hoàng gia thì sự « môn đăng hộ đối » vẫn phải xét nét theo đúng.

Vả vì ngoại giao, vì phong tục gần như đồng nhau nên hoàng gia các nước Âu châu hay gả công chúa hoàng tử lẫn cho nhau, bởi thế nên sự kén vợ kén chồng cho các công chúa, hoàng tử tưởng là dễ mà hóa ra khó. Không lẽ có một ông hoàng ở nước kia xứng đáng làm phò mã cho vị công chúa nước này mà vị công chúa này lại đi lấy một người khác dưới địa vị mình. Còn chờ ế ho vị hoàng tử kia tới bởi thì đến bao giờ? Khó là thế, mà công chúa để ế chồng cũng vì thế. Bằng có là ba vị công chúa chị của vua zogou xứ Albanie — vừa bị Mussolini xâm chiếm, đến giờ còn phòng không!

Nbân nói đến ông hoàng bà chúa ở Âu-châu lại nhớ đến công chúa Việt Nam mình. Kề ra sự kén phò mã cho các bà chúa Việt Nam còn dễ dàng lắm. Theo triều Nguyễn thì các công tử con quan từ nhất nhị phẩm trở lên đều được ứng cử làm phò mã cả. Tiện đây tôi xin thuật qua cách kén phò mã về triều vua Tự-Đức ra sao.

Vua có một bà chúa đã đến tuổi cập kê, các công tử có điều kiện nói trên đều được triệu vào cung cấm. Một vị quan được cử làm chủ hôn ra xem mặt các cậu có ý nhắm lấy vài cậu thiên tư dĩnh ngộ hơn cả, hỏi tên tuổi rồi dâng lên hoàng đế ngài chăm lấy công tử nào hợp tuổi hơn cả. Kén được một người xứng đáng rồi (nên nhớ trong khi các công tử vào diện kiến trong cung cấm một bà nữ quan thường là vú nuôi của công chúa được phép nấp vào một chỗ để xem mặt các cậu rồi về tâu lại công chúa), Bộ lễ mới định ngày cử hành những nghi lễ. Và phòng rằng ông Phò nghèo không có tiền để thiết đủ những nghi lễ phiền phức kia, Nội vụ phải may cho ông Phò một bộ áo mao tam phẩm, cấp cho ông Phò sáu ngàn quan tiền: hai ngàn ban cho ông sắm sửa tư trang, hai ngàn thiết các nghi lễ và hai ngàn để sửa sang phủ đệ cho bà chúa ở.

Có sáu nghi lễ cả thầy, văn danh, thỉnh kỳ, nạp thẻ, nạp tể, diện nhận, và thân nghinh. Cốt

nhiên lễ thân nghinh là trọng thể hơn cả. Ông Phò phải dâng trước vào nội cung hai con ngỗng trắng đặt vào trong hai cái lồng đỏ, buộc bằng một sợi giây điều. Hôm thân nghinh, bộ binh phải ba trăm lính mặc nhung y cầm cờ và nhã nhạc chực sẵn ở cửa cung bà chúa. Long thuyền mười chiếc đã đậu cả ở bến Hương Giang. Ông Phò mặc lễ phục cùng các quan họ tiến vào nội cung túc trực ở đó, đến khi nghe tiếng ngỗng kêu, nhạc bát âm trời ấy là chúa rồi gót sen. Ông Phò vội vàng đứng bên cạnh chiếc loan xa. Lệnh chúa vào loan xa rồi, ông Phò phải lấy tay khép cửa loan xa lại, xá ba xá rồi lên ngựa đi trước kiệu tới bến đậu thuyền rồng, về nhà cha mẹ chồng. Tới nơi bà chúa phải theo ông Phò ra mừng họ, ban cho mỗi người một cây quạt, một bộ dây gấm, một cái khăn điều, một đồng tiền vàng. Thế là xong. Còn sự bà chúa ở với cha mẹ nhà chồng ra sao không biết, chỉ thấy dân gian truyền tụng hai câu sau làm lời một bà mẹ chồng có dẫu là công chúa:

Chân giày chân giép vào ra,
Kêu dẫu cũng lơ, kêu bà khó
kêu.
Cô TRINH thuật

TRUONG VU-KHUE

Do chánh - phủ cho phép mở từ năm 1939 chuyên dạy

TOC KY (Sténo)
KE TOAN (Comptabilité)
DANH MẠY CHU (Dactylo)

Hôm nào vào học cũng được ở xa học bằng cách gửi thư

Pharmacie TIN

MỘT HIỆU THUỐC TÂY

BAO GIỜ

CŨNG CÓ THUỐC MỚI

CHÍNH CHỦ NHÂN TRÔNG

COI, TIẾP ĐÁI NIỀM NỖ

5, 7, Place Neyret 5, 7, - Hanoi

TỰ HIỂU MÌNH HƠN MỘT CHÚT

(Tiếp theo trang nhất)

như thế các bạn đủ tự hào rằng các bạn đã thực hiện được cái lý tưởng cao thượng nhất của đời người rồi đấy.

Mưu hạnh phúc ấy cho chồng các bạn là gì? Không các bạn đừng bảo rằng chỉ ôm ấp trong lòng yêu thương đắm thắm là đủ rồi còn bề ngoài các bạn vẫn để cho chồng con không được bữa ăn ngon, không được ở trong chiếc nhà sạch. Không, yêu thương không phải là thế.

Có những việc tầm thường biểu lộ một cách chân thành cái lý tưởng yêu thương chồng con kia; đấy là sự thu và thu vén của nhà cho chồng con có cảm giác cái nhà là cái ổ đầm ấm để ru yên cái thất vọng mệt nhọc bên ngoài, đấy là sự tiết chế cách ăn tiêu để chồng khỏi ngược xuôi khổ nhọc kiếm thêm tiền. Đấy là sự dạy con cho có một nhân cách xứng đáng. Thưa các bạn, không phải ai ai cũng làm nổi những việc « tầm thường » ấy đâu. Một người con gái tự phụ là có « lý tưởng cao thượng » hơn tất cả mọi người đàn bà khác, chắc rằng không thể nào làm nổi những việc tầm thường của một người đàn bà tầm thường hoàn toàn trên kia đâu và bởi không làm được nên họ khinh khỉnh, coi rẻ những người đàn bà tầm thường nọ, cho những người này là soàng; cho đời người ta là vô vị...

Hãy mong cho có nhiều những cuộc đời vô vị như thế!

T. A.

Tuần-báo ĐÀN-BÀ
Tờ báo duy nhất của
chị em.

Đẹp Đẹp và Đẹp

cho mềm, bôi kem, và chọn màu thuốc bôi móng cho khéo.

Mười cách làm cho trẻ lại mười tuổi

Tất cả bí quyết muốn làm cho trẻ là do ở sự dịu dàng; dịu ở cách cử chỉ nói năng đã đành, lại còn phải dịu cả ở cách trang điểm nữa: màu tóc cho dịu, màu áo, màu phấn dịu, để khiến cho nét mặt cũng dịu mát.

Cách thứ 1

Lông mày kẻ thâm quá, lông mi bôi đen quá, quầng mắt

làm tối quá: đều gây nên một vẻ già dặn quá.

Cách thứ 2

Chớ đánh phấn màu sáng quá hay trắng mà da thành « trắng bệch » Nên đánh màu hơi hồng hồng. Da mặt có vẻ mơn man hơn.

Má hồng thì cố nhiên nên phơn phớt như cô con gái then thò, chớ chớ nên bôi cho đỏ

chon chót. Và nên bôi cao, chớ gần mang tai, ngang với đuôi mắt, chớ bôi ra giữa mặt nơi

gần sống mũi mà nét mặt sẽ làm cho già đi.

Muốn phớt một tí phấn hồng lên mí mắt cũng được, nhưng phải rất nhẹ, kéo như người khóc.

Cách thứ 3

Khuôn mặt vuông dễ làm cho chóng già, càng cần phải để ý luôn luôn.

Cách thứ 4

Không nên trợn mắt. Như thế sẽ làm cho trán nhăn. Chớ

trông thẳng mặt cái gì, (như đi coi chớp bóng ngồi thẳng hàng

giữa), nhưng nếu bắt buộc, nên dùng thứ kính to. Thứ kính không hạn tuổi, ai đeo cũng được.

Cách thứ 5

Lúc nào cũng nên để mặt hơi ngửng lên, đưa cái cằm ra đằng trước. Như vậy khiến cho cổ

không bị nếp nhăn, và thành hai cằm.

Cố nhiên, không bao giờ nên bạnh cổ ra.

Cách thứ 6

Phải luôn luôn vui cười cho cặp môi tươi nở như cánh hoa hồng, để lộ hàm răng... nên đánh cho thật trắng.

Cách thứ 7

Hãy giữ gìn đôi bàn tay cho cẩn thận như nét mặt. Bởi vì

nó cũng là biểu hiệu của sự trẻ trung. Nên vuốt (masser)

Cách thứ 8

Dùng dầu vuốt tóc cho mềm và không nên làm màu tóc đen quá hay ửng đỏ quá.

Cách thứ 9

Nên tránh lối vấn đầu một cách cầu kỳ, uốn cho tóc quăn rối rít hay là để lòa sòa quá. Phải cho gọn gàng, nhưng không tro trên là đủ.

Cách thứ 10

Sự ăn mặc phải cho hợp với tuổi và gương mặt của mình. Đừng đồng đánh quá mà cũng

đừng luộm thuộm quá. Nhất là về mùa hè này, các bà cũng nên tùy dấy, chớ có mặc « so short » nếu người bà không đẹp.

PHI-KHANH

NHỮNG ĐIỀU TRÔNG THẤY CẢ MỘT THỜI ĐẠI HIỆN TRÊN NHỮNG NÉT MẶT

của NGỌC-MINH

Ngày 30 Mai, nhân một chuyến xe điện, tình cờ tôi cùng đi chung với ngót ba mươi nam nữ thí sinh. Những dáng dấp, cử chỉ, ngôn ngữ của họ đã bắt tôi phải bình tĩnh mà xét, mà nghĩ, mà nhận chân lấy cái tinh thần của cả một thời đại về sự trái ngược hẳn nhau trong đám nam, nữ thí sinh kia.

Các nữ thí sinh, người nào cũng tỏ vẻ vui tươi, hớn hởi. (đã dành sự đó vẫn là phần dĩ nhiên của phái nữ lưu rồi!) cười nói huyên thuyên, tỏ rõ ra là người không lo nghĩ và còn chưa đầy những hy vọng tốt đẹp trong lòng nữa! Tôi nghe thấy một cô nói với cô bạn ngồi bên:

— « Ngày H. a, kỳ này mà mình đồ thi phải biết; thế nào mình cũng phải vùi bà « via » kéo cho mình cái kiềng và may mấy bộ quần áo thực « keng » để mình « diện » mới được ». (theo đúng lời nói)

— Một cô khác tiếp lời:

— « Tao thì thi thế nào cũng phải vùi ông bà bỏ cho ra Đồ-Sơn Hôm nọ mình đã nói rồi bà cụ bảo thế này này: « Kỳ thi sắp đến liệu đây, nếu cô đồ thi muốn đi đâu, muốn sắm gì cũng được. Nhưng nếu vô chuối thì mời cô nghỉ nhà. »

— Một cô khác cướp lời:

— Ngày, thế nhỡ may « vô chuối » thật thì sao ?

— « Đời nào ! cái đồ tao đã nắm chắc trong tay rồi ! Đây mà không biết à ? Những bài thi năm nay dễ ghê ! »

Rồi cô lại lên giọng tự kiêu:

— « Hay dễ riêng đối với tao thì không biết ».

Cô nói rồi liếc nhìn các bạn bằng cặp mắt long lanh đầy những tia sáng tự phụ. Sau cô hạ thấp giọng:

— Mà nói cho cùng: nếu không đồ cũng chẳng hề gì, học thêm một năm nữa càng hay! vì sự thực nếu tao có đồ thì mảnh bằng ấy cũng chỉ đến đem nhét số hòm thôi!

Tôi nhìn lại phía các nam thí sinh thì thấy một điều lạ lùng khiến tôi phải hết sức ngạc nhiên. Các nam nét mặt cũng tỏ vẻ băn khoăn, nghĩ ngợi. Có cậu ngồi thừ ra đăm đăm nhìn vào khoảng « không » hình như không còn biết tới có những bạn và hành khách đi chung chuyến xe ấy nữa. Bao nhiêu lo nghĩ, sợ sệt nó hiện rõ cả trên nét mặt nghiêm và buồn của các cậu! Dáng điệu ấy khiến người ta nhận rõ được bao ý nghĩ đang vẩn vơ trong trí các cậu.

Sao lại có sự trái ngược lạ lùng giữa bọn nam, nữ thí sinh như vậy?

Phụ nữ vốn tinh diễm đạm, hay e thẹn, dút dặt, nhiều tình cảm, đáng lẽ ra đối với việc thi, các cô cũng phải lo lắng, dù là mảnh bằng của các cô sau này không phải là vật cốt yếu của các cô nữa! Hay là các cô đã cho sự học là

một điều phụ thuộc nên mảnh bằng kia có cũng hay mà không cũng chẳng hề gì. Sự học, sự thi, đồ đối với các cô nó chỉ là một sự « hào nhoáng » bề ngoài, nó là một thứ điểm trang như thứ điểm trang khác?

Còn các cậu! các cậu đã nhìn rõ thấy bốn phận, thấy trách nhiệm nặng nề của mình.

Với thời buổi khó khăn này, mảnh bằng kia sẽ dùng để nuôi mình, nuôi cả cái gia đình cha già, mẹ yếu, vợ đại con thơ, và tất cả những « cái khổ ăy » của thời đại này đã in ở trên nếp nhăn ở mặt các cậu! NGỌC-MINH

THO' TÍN

Bà TRẦN-V-NGÂN Vinh. — Đã nhận được mandat.

Ô. NG-T-XUÔNG Thudaumot. — Đã nhận được mandat.

Ô. NG-VĂN-NHIÊN Cantho. — Đã nhận được mandat.

Cô NG-THỊ-NHU-THANH Sơn-tây. — Tán thành ý kiến. Bắt đầu từ số này xin mở mục « Độc giả luận-đàn ».

M. M. Tôn-thất-Tứ Vientiane.

Lê-day-Lương Vientiane.

Ngô-văn-Bích Sammua,

Cuongb Laokay.

Nam Tân Haiphong

Mai Lích »

Đỗ-hữu-Thế »

Nguyễn-văn-Vang Fort Bayand

Melle Nguyễn-thị-Ninh Fort Bayand

M. Nguyễn-tấn-Xương Thudaumot

Nguyễn-văn-Nhiều Cantho.

Mme Trịnh-thị-Minh Ninhgiang.

Giao-phủ-Phong

Nguyễn-như-Định Namdinh

M. M. Huỳnh-phước-Tồn Rạchgiá

Trần-minh-Lý Bacliêu

Trần-văn-Kiệt «

Melle Vũ-thị-Đô Saigon

Nguyễn-thị-Khiêm Mytho

M. Võ-dinh-Dần cholon

Lương-văn-Ray Savannakhet

Chúng tôi đã nhận được mandat của quý vị, xin cảm tạ.

M. Nguyễn-thành-Lâm Vinhlong đã nhận được mandat 3,00 của ngài giá báo 1 năm là 4,00 khi nào tiện ngài gửi nốt cho.

Bà Nguyễn-thị-Kham institutrice Vientiane đã nhận được thư bà, Bài sẽ đăng

CÔ ĐỨC-LỢI HANOI. — Báo bao giờ cũng gửi chiều thứ năm. Nếu đưa trễ là do ở nhà bưu điện, Vãng có đã trả tiền tới số 23 mới hết.

NU CƯỜI

Ngây thơ

HỒNG. — Con búp bê của chị có cái áo đẹp lắm, nhưng hơi giải một tý.

LAN. — Như thế thì sau này nó nhón lên mặc cũng vừa.

Lời con trẻ

BỐ. — Tô-tô, con cưỡi ngựa lên đầu gối của ba thế này có thích không.

TÔ-TÔ. — Có, nhưng con thích cưỡi lên con lừa thật kia.

Người câu cá

— Đã ba giờ đồng hồ, ông đứng đây xem tôi câu cá, vậy chắc ông cũng muốn câu.

NGƯỜI TÒ MÒ. — Tôi à? Không, tôi không thể nào kiên tâm ngồi làm như thế được.

CON. — Ngày mẹ, ông già kia không có cái tóc nào ở trên đầu.

ME. — Nói sẽ chứ con kéo người ta nghe tiếng.

CON. — Mẹ tưởng ông ấy không biết như thế hay sao?

A. — Tôi là người đọc rất nhiều những tư tưởng hay. Tôi có thể biết rõ ràng ai là nhà văn...

B. — Thật à? thế tôi là gì?

A. — Tôi không dám nói

VĂN SĨ KHÔNG TÊN. — Tác phẩm của tôi cũng không chắc được hoan nghênh sau khi tôi chết.

BẠN (an ủi). — Ấy thế lại hơn.

MỸ-NGỌC

Bánh ngọt — Rượu
giải khát — Nấm chữa

Do một số chị em bạn
gái đứng đắn trông nom

SẮP KHAI - TRƯƠNG
tại phố

LAGISQUET
(sau phố Hàng Bông)

:- xin quý-vị chiếu cố :-

XIN LƯU Ý. — Mỹ Ngọc lại có cả bếp rất khéo biết nấu đủ các lối ăn tây, tàu, ta. Quý vị muốn đặt tiệc tại hiệu, hay tại nhà, Mỹ ngọc sẽ làm quý vị vừa lòng.

Mua từ 3p.00 trở lên, biếu quà quý. Những bạn phụ-nữ lịch - sự, tươi đẹp không ai là không biết nhà:

MỸ-VIÊN AMY

(INSTITUT DE BEAUTÉ)

26, phố Hàng - Than — Hanoi

CHUYÊN-MÔN LÀM: Massage électrique cho da mặt mịn, khỏi tàn nhang, giảm má, trứng cá, nốt ruồi; -:- đánh răng và uốn tóc -:-

BẮN: Đủ các thức trang sức và tập luyện cho thân thể được nở nang, đều đặn.
CHỈ GIÚP: Cách thức trang điểm cho bộp thời trang.

TIỆC RƯỢU VÀ NHỮNG CUỘC HỘI HỢP LUNCH ET RÉCEPTIONS (THƯỜNG TO HƠN TIỆC TRÀ)

Người ta mời để thay cho những bữa cỗ trong đám cưới ăn mừng hay để đón rước một người có địa-vị cao trọng. Vì tiệc rượu giản tiện, không bận cho chủ nhà như một bữa cơm long-trọng, mà vẫn không kém về lịch-sự, linh đình, lại có thể chứa được một số đông người hội họp.

Có thể mời tiệc rượu ở khách-sạn, nhưng nếu muốn thân mật, long-trọng hơn, không gì bằng mời ở nhà, trong một gian phòng rộng rãi hay hoặc ở ngoài vườn, treo đèn, kết hoa rực-rỡ.

Một cái tủ rượu để ở góc phòng, một dãy bàn giải trái khảm cẩn thận, chưng lên những lẵng hoa, bình hoa tươi đẹp và các thứ bánh ngọt, bánh mặn, các thứ cốc và bàn lớn nhỏ rải rác. Gần dãy bàn to nên để một cái bàn con, để đựng những cốc, đĩa đã dùng rồi, cho người nhà tiện sự thay đổi.

Người ta bày ghế chung quanh bàn giải, hay chung quanh phòng khách tùy từng trường hợp riêng. Ví dụ, trong bữa tiệc rượu, có

thêm cuộc khiêu-vũ, tất nhiên người ta phải dành chỗ giữa phòng làm sân khiêu-vũ, ghế nên bày ra chung quanh phòng, hoặc từng bọn riêng. Một cái bàn con, bốn cái ghế làm một, bày như thế bà chủ nhà nên lại từng nơi, hỏi khách dùng thứ gì, sẽ cho người đem lại. Hay hoặc có khi, trong tiệc lại có một cuộc diễn-thuyết và rất đông người, bà chủ tiệc có thể mời khách vào ăn đứng tại bàn giải, sau khi nghe diễn văn xong. Tóm lại sự sắp đặt nên tùy theo từng chỗ, người chủ nhà cần phải suy xét và khéo tính, cho tiện lợi cả đôi đường.

Bánh đãi trong tiệc rượu cũng như tiệc trà, phải là những bánh khô, có thể cầm tay được. Rượu đãi trong tiệc rượu cũng phải tùy từng trường-hợp. Nếu là một cuộc hội họp ngắn, khách chỉ dự trong giây lát, người ta có thể mời uống champagne với bánh ngọt là đủ.

Trái lại, như một cuộc khiêu-vũ, có dạ hội, khách ăn uống suốt đêm. Người chủ tiệc cần phải có đủ các thứ rượu, trà để

đãi khách, cho tới sáng. Người ta thường trữ sẵn các thứ rượu khai-vị, rượu giải khát, rượu tiêu thực, nước trà, cà-phê, champagne và thuốc lá thơm nữa. Mỗi người khách đều có thể tùy thích dùng các thức đồ ăn uống.

Giờ mời dự tiệc rượu thường là ba giờ chiều, sáu giờ tối, cũng có khi chín giờ tối, nếu có cuộc khiêu-vũ, dạ hội v.v... Ở đây người khách có thể ở đến gần sáng. Những bữa tiệc to và lịch-sự, nhà chủ thường đãi thêm một bữa ăn đêm (souper) vào lối mười hai giờ, bữa ấy thường là đồ ăn nguội và súp bouillabaisse.

Trong những cuộc hội họp đông người, là chủ phải lại chỗ này rồi sang chỗ khác, nói chuyện mỗi chỗ ít câu. Đừng nên tỏ ý quý mến riêng một người nào.

Sự thết đãi, bà chủ không thể tiếp cho tất cả mọi người. Có thể nhờ con gái, em gái hay vài người bạn gái đỡ tay cho mình. Nhưng cốt nhất là mình phải mời mọc, chào hỏi đủ mọi người. Đừng làm mất lòng ai cả.

Khi khách sắp sửa ra về, ông bà chủ nên ra đứng trước cửa để chào khách và đừng quên cảm ơn người ta đã có lòng chiếu cố lại nhà mình. Trái lại có ai cảm ơn mình, nên tìm lời khiêm tốn đáp lại.

VĂN-ĐÀI

Bazar Liên - Hiệp Bentre do ông Bùi-văn-Lương chủ trương đại lý các báo đã rời vào Angle Boulevard Meréchaeh Foch kể từ nay.

CHIẾC ÁO CƯỚI

Sáng nay nắng mới hoe vàng em chợt nhớ đến những quần áo ấm trong tủ phải đem phơi. Em lấy ra từng bọc một. Bọc này những quần áo tây cũ của anh. Bọc áo dòng dọc đen đã bạc màu làm cho em mỉm cười. Tại nó một lần vợ chồng ta đã hôn nhau. Em chế nó xấu rồi nèo anh phải thay nó bằng bộ khác! Anh không nghe bảo rằng: « Tập hà tiện dần đi thì vừa, rồi có con cái đây phải nhường tất cả sự tốt đẹp lành lặn cho nó. » Em đã chạnh lòng khi nghe anh nói thế. Em ngờ anh có ý dạy khéo em, chế khéo sự may mặc của em hoang phí quá! Và em hôn mãi cho đến khi anh phải ép lòng xin lỗi. Bây giờ chúng ta đã có con và em đã hiểu lời anh là chân thành, chúng ta đã chẳng nhin mặc cho con rồi đó ư? ...

Lại cái bộ pyjama này nữa. Lần đầu tiên em học cắt và em đã bắt anh ngày đến tám năm lần đứng cho em đo. Một lúc em lại quên, lại đo lại, một lúc đưa lượt kéo em lại kinh ngạc kêu lên vì tưởng mình cắt lầm. Thử thách đo cắt kỹ thế mà rồi đến lúc may xong nách vẫn dùm vạt, đằng sau giải hơn đằng trước và quần thì thon ống, sát lấy chân. Em ngượng sự vụng về của em, nhưng anh vội an ủi em bằng cái vẻ hi hửng của đứa bé con được mặc áo mới do mẹ may cho.

Em giở sang bọc khác. Lần satin mềm nhũn làm mát cả

savez-vous que **Le Lait**

THO-RADIA
DÉMAQUILLANT INTÉGRAL
remplace en outre avantageusement
les ablutions savonneuses
pour la toilette
des
peaux sensibles

EXCLUSIVEMENT
EN PHARMACIE

LẠI CÓ DỊP LÀM GIÀU
MUA VÉ CUỘC XỔ SỐ

ĐÔNG-PHÁP
MỖI VÉ MỘT ĐÔNG

tay em. Đây là chiếc áo satin hồng chiếc áo em mặc hôm cưới. Tay em hơi run, trống ngực em đập hơi nhanh, em giờ chiếc áo lên. Mặt satin đã hơi sần, nhưng khi rũ ra em còn thoáng thấy mùi phấn hương hôm ấy... Nay, sống lòng em đang dằng nhẹ... Năm năm rồi, ngày tân-hôn vụt chỉ mới như hôm qua. Chàng trai trẻ hòa nhã buổi tân-hôn vẫn là chàng trai trẻ em chung sống mấy năm nay. Không có sự gì thay đổi. Chàng vẫn ôm đêm âu yếm em, cho đến bây giờ em vẫn là cô dâu mới và chàng vẫn là anh rể mới. Có nghĩa lý gì đâu lúc này, những cuộc giận hờn nhỏ nhoi anh nhĩ? Tình đôi ta sao mà nồng thắm thế. Chiếc áo satin vẫn giữ nguyên màu hồng mặc dầu đã cũ, anh ạ. Hạnh phúc sao mà đến tôi dễ dãi quá thế này? Ở những chiếc khay pha-lê sáng ngời còn nguyên trên vật áo. Mùi rượu thơm đâu đây đượm trên môi tôi? Em ngan ngát say sưa, . . . Nhớ lại lúc anh dứt dè đưa bàn tay run run ra cởi bộ khay áo em lần đầu, mắt em nhìn anh như bảo: Đời em thế là thuộc về anh.

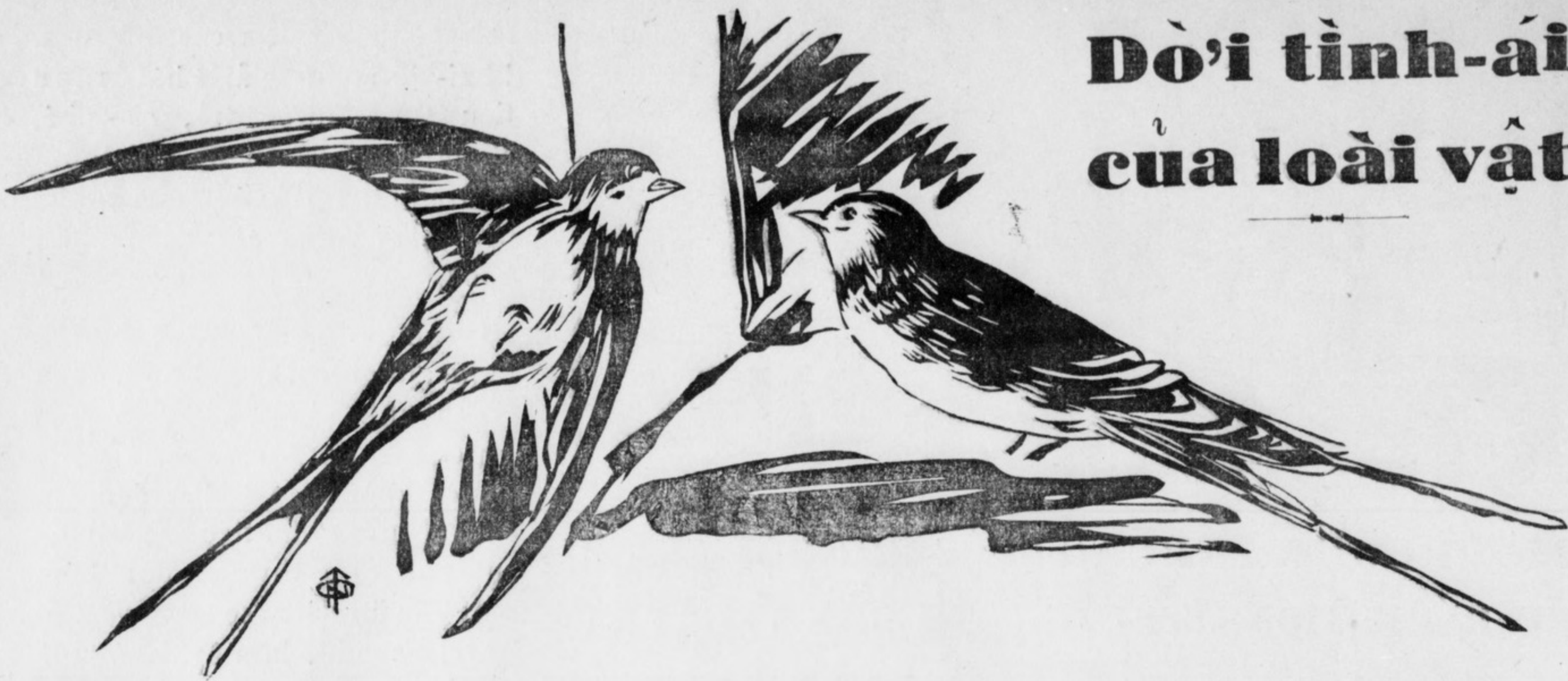
Và mắt anh cũng hứa lại với em: « Anh sẽ che chở cho em suốt đời. »

Từ đây em đã tin cậy đi bên anh và cuộc đời dưới chân em là thắm nhung êm ái. Sao em lại không nói khi em sung sướng, khi em cạn cả cốc rượu ái-tình của thần hạnh-phúc ban cho? . . .

Nhưng kia con Mai đã về và thấy em cầm chiếc áo màu đẹp cô đã sà xuống lòng em níu lấy chiếc áo. Em đang muốn để trao ra những ái-ân rào rạt trong lòng. Em ghì lấy Mai, quần cả chiếc áo cưới của em vào người nó và qua những chiếc hôn tiu tiu em nói: « mợ không tiếc, mợ sung sướng lắm Mai ơi! » Em không phải là trong những người đàn bà mỗi lần gỡ đến chiếc áo cưới lại ngậm ngùi cay đắng. « Sao ta lấy hân làm gì? »

Và em nhìn Ái-Mai, mợ mường 18, 20 năm nữa Ái-Mai cũng có một buổi phơi áo cũ như em để có những cảm-giác này.

THU-THU

III

Chim yến, giống đa thể

Những nhà văn sĩ, thi sĩ tin ở sự trung tình của loài chim yến. Đến bây giờ cũng không có ai buộc cho nó tội ngoại tình cả. Tuy vậy tôi thì chắc chắn là trong những cái tổ yến kia, nó đã sống chung ba con với nhau. Đã có những chứng cứ rõ ràng.

Trong một nhà kia, có tổ chim yến. Cái tổ ấy làm ở dưới trần gác sân. Ở đấy, có chim mẹ ấp, nên có hai con chim khác đi tha mồi về.

Đã có một lúc tôi tưởng rằng tôi nhầm, là con chim mẹ đã bỏ ấp mà bay ra như thế. Nhưng không, tôi không nhầm, vì tôi thấy rõ có hai con chim lượn quanh tổ có chim mẹ ở đấy. Phải, rồi đến khi các chim con đã nở thì cả ba con cùng đi kiếm mồi, ba con chim, lông cánh giống nhau, trong những khi mệt mỏi đã cùng đậu trên sợi giây điện. Ba! Nó có ba! Nó sống chung với nhau!

Có phải con đực và hai con cái không? Tôi không phân biệt rõ vì cánh che lấp mình nó đi.

Hay là chúng nó đã thực hành cái chủ nghĩa: hai ông một bà?

Nó có ông không nhĩ? Tôi không nghe thấy nói loài chim Yến sống lâu. Tôi cũng không tưởng tượng chim yến đực có râu giải trắng và ưa đọc những tờ báo nghị luận đứng đắn!

Chim gáy

Trước khi nói đến chim gáy, loài chim ưa nay đây mai đó, tôi hãy nói đến một thứ ít ai biết đến mà tầm thường như nhiều giống chim nhỏ khác.

Nó có cái công việc là nay chốn này, mai chốn khác. Ấy là những khách du lịch.

Những con chim sẽ ở Paris khi bị bắt được bởi những người hay để ý quan sát loài vật họ đã buộc vào chân nó sợi giây chun. Những chim ấy sau lại thấy ở Kabylie, Maderè Abyssinie. Tuy vậy chim sẽ không phải giống chim đi tránh gió.

Có một tin báo đến viện hàn lâm hóa - học rằng, được vài năm nay, nhiều chim sẽ cứ về mùa đông thì bỏ xứ đi lánh rét trong những tháng: một chạp, riêng, hai, ba ở những xứ có mặt trời, rồi đến mùa xuân mới trở về Pháp.

Nhưng nó đi bằng cách nào? Nó bám vào lông cánh những con chim đi chu du lớn. Khi nào đến nơi xứ quán đã định nó mới rời cái toa tàu bay sống ấy ra.

Ở Bắc Mỹ Châu, người ta đã để ý thấy rằng, khi nào bắn những con ngỗng giời, thì người ta thấy bay ra những con chim bạn nhỏ kia đang đậu ở trên lưng ngỗng.

Những con cò, con vạc, con nông, thường thường là những con chim đồng hành ở miền bắc các nước Âu-châu đi qua bể Địa-trung-hải.

Đời tình-ái của loài vật

Bây giờ đến bọn chim gáy. Phải chăng vì lười biếng mà con chim gáy đặt trứng trong tổ chim chia vôi, chim sơn ca hay là chim chèo choẹt. Trường hợp ấy cũng ít khi có như người ta vẫn tưởng. Adolphe Muller đã nhận thấy ở loài chim gáy:

« Có đôi khi nó đẻ trứng ngay dưới đất, ấp ở đấy và nuôi con cũng ở đấy. »

Nhưng phải biết rằng, thường thường không phải như thế cả.

Levaillant đã khảo sát về phong tục và thói quen của giống chim gáy. Ông ta giết chết một số nhiều giống chim ấy, và luôn luôn ông để ý thấy con chim nhả cái trứng ở trong mỏ ra khi hấp hối, ông lấy làm lạ lắm.

Ấy là con chim gáy cái hay để chứng ở trong những tổ chim khác. Nó không ăn những trứng chim kia trước khi đặt trứng của nó vào. Khi nó đẻ trứng ra, Toussenel nói rằng, « nó nhặt cái trứng rất nhẹ nhàng bằng mỏ, ôm vào ngực rồi đem đi khắp mọi nơi với nó, đợi dịp bỏ vào một tổ chim nào đấy. »

Những con cái thì đặt trứng của nó vào một tổ chim nào mà có chim bắt đầu đẻ. Một sự khám phá của Jeuner người sáng chế ra thứ thuốc tiêm trừ bệnh đậu mùa-cắt nghĩa cho chúng ta cái sự cần trọng này: Chim gáy con khi mới ra đời là một con vật

không thành hình. Cái lưng thì trũng xuống như hình cái chậu. Nó vừa ra khỏi vỏ chúng đã có những cử động riêng, cố sức để làm rơi tất cả những cái gì vướng vào mình nó: chúng hay là chim con khác. Rồi nó thấy trên vai nặng, nó lắc người như để làm tung cái gánh nặng ra ngoài. Nhưng mà mỗi cái ngã ấy đã làm chết nó lúc tuổi còn non. Bố mẹ chim chứng kiến cảnh tượng ấy buồn rầu than phiền tạo-hoá đã chẳng bảo cho chúng nó biết trước cách giữ gìn.

Chim con khi nhón lên phá phách ở trong tổ. Rồi nó chiếm đoạt cả bao nhiêu tinh anh yếm của bố mẹ : phá phách để mà thừa hưởng hoàn toàn. Cái miếng ăn đối với nó thật vô cùng, nên muốn sống, nó đã hành-dộng tàn ác như thế.

Bởi vậy, nên mỗi khi một con chim gáy ra đời là ba bốn chim con phải chết. Con chim kẻ cướp ấy chiếm cả nhà cửa, cả bao nhiêu sự săn sóc đáng nhẽ để dành cho bọn chim con kia.

M. H. (dịch)

Chiều ấy, một cơn giông nổi lên: bụi bay tung cả mặt đường. Cứ từng cơn gió giật, những cành cây cỏ lá ngã nghiêng theo chiều gió, tưởng như sắp lìa cây mà gãy xuống. Lá bay theo bụi, chờn vờn quăng giãi trên làn không-khí như lũ bướm đang rối rít rủ nhau về tổ. Gió càng mạnh: báo hiệu của một trận mưa to sắp tới. Tất cả những cửa sổ của nhà này nhà khác lần lượt đóng lại. Rồi ánh đèn bật sáng. Họ yên ổn ngồi trong nhà, và ấm áp bên lò sưởi. Những đứa cháu nhỏ ôm lấy bà, ngồi thu gọn trên sập, bắt kể chuyện tiên. Cha nó, mẹ nó, các anh chị em nó cũng quây quần quanh cả đấy. Mặc cho mưa gió bên ngoài, họ không lạnh, không ướt, nên cũng chẳng sợ hãi gì. Thế rồi, một bài kèn hát nổi lên, se se như du cái cảnh gia-đình ấm cúng. Ở ngoài phố, ai về nhà nấy, những chiếc xe đua nhau kéo khách chạy bon bon. Chỉ một loáng đường vắng teo, chẳng còn ai đi nữa. Ấy thế mà ở tận đường xa, tôi thấy một bóng người dần dần đi lại. Cái bóng ấy tiến rất chậm, y như người dùng đỉnh di chơi. Tôi nhìn kỹ, sau mới nhận ra một bà lão già, tay cắp cái rổ, một cái mẹt dầy trên có bày lông chông vài tấm mía, quả chanh, quả ớt. Bà có ý muốn đi nhanh về nhà, nhưng

xem ra càng hấp tấp bước chân càng chậm lại.

Bà lão ấy, ngẫm ra tuổi cũng khá cao. Người bà nhỏ bé, có

vẻ cằn cỗi trong mảnh áo nâu đã bạc, có nhiều mụn vá đen đen trắng trắng, lại mấy lỗ thủng bỏ hờ cả da. Lưng bà hơi cong, đi thì cái đầu cúi xuống như để nhận lối, sợ vấp, và mỗi bước, trên bờ cổ gồ ghề ở vĩa hè, lại có gió đun ở đằng sau, người bà lão chẳng khác gì cành cây, ngã ngả nghiêng nghiêng, có lúc giống như con lật đật, có lúc cái lưng tưởng muốn gập làm đôi. Bỗng nhiên, bà vấp phải hòn đá, ngã sòng soài xuống đất, giò hàng băng sang một bên, những tấm mía lẫn xuống rãnh; nhưng bà lại cố lồm ngóp đứng dậy, đi nhặt cái món gia-tài vừa tung hê ra mặt đất.

Lúc ấy, bước chân bà mới đặt tới cửa nhà tôi, thì mưa đổ xuống, rào rào như thác chảy mạnh, lại đem theo những tiếng sấm tiếng sét ầm ầm, bao nhiêu sự dọa nạt những bà già

con trẻ phải khiếp đảm trông lòng, quả tim hồi hộp. Bà lão chẳng dám ngừng chân, vẫn một mình dưới trời mưa dội, chốc chốc lại giật nẩy mình vì những tiếng sấm sét tưởng như sắp đổ vào đầu, và hai bên hàng cây, lá rũ dưới hạt mưa như thiếu phụ tóc xòa buông đang than khóc, oán trách cuộc đời tàn khốc. Bà không biết ăn vào đâu, vì những nhà hai giấy phở dầm ỉu vào trong hàng rào sắt cả. Người bà bị ngấm nước lạnh, chiếc áo mỏng càng dính chặt vào da. Bà như chuột chui ở cống mới lên, tấm thân nhỏ bé ấy run run, bước đi chùn lại, và như có một tiếng thở dài rất nặng nề nùng bao tỏa vây quanh, như có những giọt nước mắt ngao ngán cho số phận, nặng hơn hạt mưa rơi, đang chầy giãi trên đôi gò má răn reo. Sau bà đánh thu hình, đứng dán vào mé tường nhà kia, mà con chó sù chẳng biết thương tình cứ nấp ở trong hiên căn vọng ra xua đuôi. Bà lão chút mớ hàng mía, ớt vào giỏ, rồi lấy cái mẹt dội lên đầu thay làm nón. Bà đứng lặng im, nhưng mình vẫn khẽ run run, xa trông không biết là một quái vật gì.

Mưa càng đồ rồn như có bão rớt ở đâu về, ngoài đường phố thì thật lạnh lùng như một bàn tha ma.

Động lòng trắc ẩn, tôi chẳng đứng sai người đi gọi bà lão lại nhà cho chú tạm và bảo bà xuống bếp hơi sống áo cho khô. Khi được ấm áp, tinh thần đã hồi hồi tỉnh táo, bà chép miệng oán than vu vơ:

— Giời làm mưa gió thế này thì còn buôn bán gì được, mà cái nhà thuê chẳng biết có còn hay lại đồ mất rồi.

Tò mò, tôi gọi hỏi thăm đến đời sống của bà.

— Thưa cô, «cháu» ở thuê ở ngõ Quỳnh-Lôi.

— Ô hay, sao bà cụ lại xưng hô với tôi như thế!

(Xem tiếp trang 11)

Tòa nhà giải độc - đặc Tombola Ánh-Sáng

Chúng tôi xin báo cáo để các ngài đã mua vé Tombola Ánh-Sáng được rõ là: Đoàn Ánh-Sáng đã mua xong thửa đất ở số 154 A phố Duvillier Hanoi để làm nhà giải thưởng.

Nhà ấy gồm có 2 lớp, trong và ngoài, chia làm 3 buồng đủ cả sân, vườn hoa, bếp, cầu tiêu, buồng tắm. Tất cả đáng giá 3 ngàn đồng. Hiện đã làm xong một lớp nhà trong, xin mời các ngài đến xem và làm ơn cổ-động giúp nhiều người mua vé, để chúng tôi có thể mở sổ đúng ngày đã định.

Vé có gửi bán ở các hiệu thuốc tây, các báo quán, Đoàn Sở Ánh-Sáng 28 Richaud và các hiệu buôn lớn.

Ở xa có thể mua mandat gửi về địa-chỉ nói trên.

Đoàn ÁNH-SÁNG kính-cáo

GIỚI THIỆU SÁCH

Chúng tôi nhận được quyền « Sóng Lòng » Tủ sách phụ nữ do nhà Bảo-Toàn xuất bản,

Xin cảm ơn tác giả cùng nhà xuất-bản Bảo-Toàn và xin vui lòng giới thiệu cùng quý độc giả.

Đ. B.

Nếu các ngài muốn nuôi con mà không phải lo ngại gì, nghĩa là có những đứa trẻ lành mạnh, vạm vỡ, xinh xắn, thì các ngài nên nuôi trẻ bằng thứ sữa tốt hơn hết là sữa:

MONT BLANC

của người Pháp đã chế tạo ra

**Compagnie générale
des Laits
A RUMILLY — HAUTE SAVOIE
FRANCE**

Tiếng chuông chùa

Tặng HỒNG-ANH-THO

Trong tịch mịch một chiều buồn lặng lẽ,
Chim thoi ca tìm ổ cũ từ lâu,
Ta đứng chân lặng đứng trước ngàn lau,
Và lặng lẽ hồn chìm trong man mác.

Trước núi rừng mông mênh và bát ngát,
Trong vô biên của vũ trụ thình không,
Mặc thời gian lặng lẽ chảy xuôi giòng,
Đề giây lát ta quên niềm buồn nản.

Nhưng nỗi đau sâu, cõi lòng chán ngán,
Vẫn còn vang bao hận cũ buồn xưa,
Trước cảnh huy hoàng trời đất bao la,
Lòng chẳng thấy một mảy may thay đổi.

Ta chán nản loàn quay đầu theo rồi
Chốn gia đình ta đã lánh từ xưa.
Nhưng chiều nay trước vạn vật mơ hồ
Bỗng vắng vẳng tiếng chuông chùa ngân giòng.

Vang rội mãi trong u huyền im lặng,
Khiến lòng ta rũ nhẹ nỗi buồn đau,
Niềm u thống bấy lâu nay ám ảnh,
Hồn lâng lâng nhẹ nhàng như cắt cánh,

Bay trong bầu thế giới của vô biên

Một buổi mai trời trong sáng êm đềm
Ta tha thiết ra đi tìm đạo Phật.

LÊ - MAI (Sông Thương)

Khóc người xa

Nước-non như thắt sô-gai,
Đề tang hồn khóc những ai bên giời. !
Hỡi anh đánh cá ngoài khơi,
Bèo trôi anh có thấy người áo xanh. ?

Me BĂNG-TÂM

BÀ LÃO BÁN MÍA

(Xem tiếp trang 8)

— Ấy cháu cứ quen miệng.
— Thế bà ở đây với ai? Có con cái gì không?

— Khốn nạn có một cháu, nhưng nó lại mới mất được hơn một năm nay. Ngày trước cháu còn thì vẫn đi kéo xe, rồi mẹ con nuôi nhau, thừa cô cũng đủ ăn.

— Thế bây giờ một mình bà thì làm gì mà đủ ăn được?

— Vâng, thì giới sinh voi giới sinh cỏ, cháu lần hồi cũng chưa đến nỗi phải đi ăn mày.

Nghĩ một lát, bà lão lại nói tiếp:

— Bây giờ buôn bán thế này, vốn liếng có hai hào bạc, nhưng mà cháu cũng phải đi vay đấy ạ. Mỗi ngày cháu, hơn bù kém, được hai xu lãi, cháu phải giả nửa xu tiền nhà (tiền thuê một góc nhà lá dột có chiếc chõng tre ọp ẹp để tối về ngủ) nửa xu tiền lãi, còn một xu thì vào tiền ăn. Thành ra ngày nào cháu cũng phải ăn khoai cho rẻ; một xu bốn củ thì sáng hai củ chiều hai củ là vừa. Nhưng nhiều lúc sót ruột, lại phải thay bằng đồng trinh cháo vậy.»

— Tôi nghe câu chuyện chưa biết đáp làm sao, bà lão đưa vật áo lên chấm đôi mắt già đã sâu hóm rồi lại tiếp:

— Giá cháu nó còn sống, thôi thì bữa no bữa đói cũng đành, nhưng có mẹ có con vui vẻ, bây giờ tôi lủi thủi một mình, cực tủi trong lòng, lại cũng chẳng biết sau này ra sao. Cháu muốn dè dặt dè sang năm lấy cái vốn đi tần về quê mà không biết có đủ được không, vì cháu nghĩ: thôi thì có chết thì chết ở làng ở nước còn hơn.»

— Không có ngày nào bà được lãi tới ba, bốn xu à?

— Thừa cô giới thương cũng có khi được thế. Một giao cháu đã dè dành được hai hào rưỡi, hôm ấy cháu định chung cả vào cái tiền vốn đi vay là bốn hào rưỡi cả thấy, thì buồn to hơn được, nhưng chẳng may cháu bỏ vào hũ bao lại bị kẻ cắp nó lần

mất hai hào; rồi lần khi ngồi bán hàng về buổi trưa, cháu mệt quá, nhưng có dám ngủ đâu, mấy thằng bé ăn mày nó tưởng cháu ngủ, nó lại cướp của cháu mịa, bỗng rồi chạy. Thật là kẻ cắp không tha bà già.»

Bà nói xong thở một tiếng dài...

Tôi cảm thương, lòng mới buồn làm sao!

— Năm nay bà cụ mấy chục tuổi rồi?

— Cháu bảy mươi năm.

Bảy mươi năm tuổi! bà lão già này vẫn chưa biết thân mình sẽ sống chết ra sao. Bà vẫn còn lo lắng cái tương lai!

Ôi, thế tương lai là cái gì mà ngót tám mươi tuổi rồi, người ta còn chưa biết nó ra sao!

Chỉ mừng là bà chưa phải đóng thuế thôi nhỉ!

PHI-PHỤNG

Ngò cùng độc-giả

Thấm thoát «Đàn-bà» ra đời đã quá ba tháng. Số này đã là số 14 rồi. Đàn-bà xin thăm tạ chư vị độc-giả đã có công bồi đắp cho cái cơ-quan độc-nhất của phụ-nữ khắp Đông-dương này.

Tiền đây «Đàn-bà» nhắc chư-quý-vị độc-giả nào đã trả 1\$ mua ba tháng, rằng số 13 là hết hạn vậy chư-quý-vị hãy gởi tiền mua hạn khác, Đó là chư quý-vị giúp «Đàn-bà», Đàn bà xin cảm-tạ trước.

Báo kỳ này lẽ ra ít nhất cũng phải chậm tới 2, 3 ngày vì nhà in T.B.T.V. bị hỏa hoạn. Tuy vậy mà Đàn-Bà chỉ trễ có mấy tiếng đồng hồ. Được thế là nhờ ông Phạm-hữu-Khánh chủ nhà in, trong lúc buồn cũng vẫn sốt sắng đối với khách hàng và công của anh em xếp chữ cùng thợ máy. Đàn-bà xin dè lời cảm tạ ông Phạm-hữu-Khánh vì nhà in lại hoàn-toàn như trước rồi. Báo kỳ này vì máy ướn nên không đẹp như những kỳ trước, xin cáo lỗi cùng độc-giả.

T. B. BÀN-BA

CÔNG CHÚA ELISABETH ANH

ĐANG TẬP LÀM BÀ VUA

Anh Hoàng và anh Hậu bây giờ không có con trai vậy ngôi vua sẽ về công chúa Elisabeth. Năm nay công chúa mới có 15 tuổi nhưng người ta, nghĩa là tất cả triều đình Anh hiệp ý với thái hoàng hậu Victoria và hoàng gia đã «tập» tước cho công chúa để lên địa vị vua. Làm vua ở một nước lớn như Anh không phải là dễ dàng gì ngoài sự am hiểu tình hình chính trị trong nước và thế giới, cần phải tập bao nhiêu là nghi lễ vì nước Anh là một nước ở Âu-châu còn giữ giữ rất nhiều cổ tục; Với sự giáo-dục người Anh rất chú trọng về thực-tế nên công chúa Elisabeth còn phải tập cả một công việc của một người dân, và một người dân bà làm thường: công việc quản trị một gia đình công việc một người nội trợ. Công tước Winson đã tặng ngài riêng một chiếc nhà nhỏ sít trong đó có đủ bếp nước đồ đạc tối tân để ngài tập làm bà chủ nhân!

Công chúa phải tự quét dọn lau chùi lấy đồ đạc của mình và mỗi tuần tự ngài đi nấu nướng món ăn làm các thứ bánh để thết các cô bạn nhỏ của ngài khi có tiệc. Ngài phải lo lắng cả từ việc dọn bàn trải khăn ăn xếp dao rĩa, bày bình hoa. Đã có một bà giáo riêng phê bình kiểm soát công việc của ngài.

Khi không thết tiệc thì những bánh của ngài làm mang ra các hội thiện phân phát, Hiện thời công chúa có 5 gia đình nghèo khổ ở Luân-đôn làm con nuôi, mỗi tuần ngài mời lại thăm họ gia đình ấy, giúp đỡ họ trong mọi việc khó khăn. Người ta kể rằng một cặp vợ chồng già họ có đứa con gái lớn phạm tội ăn cắp bị giải đi một nơi xa, cha mẹ người ấy biết công chúa hay thương người nên viết một lá thư rất cảm động để xin công chúa can thiệp cho con người ta được ăn xá. Công chúa khi nhận được thư lập tức tới chỗ nhà ông bà già đó để an ủi và hứa hết

sức cứu cho gã thiếu niên kia vì mới lần đầu hắn phạm tội. Công chúa đi hết tòa này sở nọ để can thiệp mà đến đâu người ta cũng từ chối nói án đã tuyên rồi thì không sao được nữa. Tưởng là người ta coi thường địa vị cao quý của mình, công chúa phát lòng về khóc với hoàng-phụ. Năm dịp ấy hoàng-phụ mới dạy ngài sự kính trọng luật-pháp. Dầu vua chúa đi nữa nhưng muốn làm một sự tư vị cũng không ra được ngoài phạm-vi pháp-luật. Công chúa hiểu và ngài không cứu được đứa con phải tù tội thì ngài giúp đỡ trông nom ăn cần đến cấp vợ chồng già kia. Người ta ghi câu ngài nói với cặp vợ chồng già ấy như thế này: «Nếu con các cụ phải tù tội đi xa thì tôi sẽ không để cho những ngày giải xá vắng con của các cụ phải hiu quạnh. Tôi cố thay thế đứa con giải của hai cụ» Và ngài đã giữ lời hứa không một ngày lễ nào mà ngài không gởi quà bánh cùng bó hoa đến cho hai người già ấy! cô TRINH

GIÁ BÁO

Một năm	4\$00
Nửa năm	2,00
Batháng	1,00
Ngoại quốc	3,00
Chính phủ	8,00

Thư mua báo và mandat để cho Madame la directrice du Tuần báo Đàn Bà 76 Viéle HANOI

Các bạn thấy chúng tôi đề 1\$00 3 tháng báo mà bán lẻ mỗi số chỉ có 0\$08, các bạn đã tưởng phần thiệt về các bạn. Thật ra trong thời hạn ba tháng các bạn có những 13 số chờ không phải 12 số. Các bạn không bao giờ bị thiệt cả.

RIÊNG CÁC BÀ CÁC CÔ

Tôi ở nơi thôn-quê!!

Tôi có môn thuốc lá nạm chữa Sẩn-hậu và môn thuốc chữa xấu máu kinh-nguyệt không đều rất hay, giá bán: Sẩn-hậu 1p.40, Xấu máu 1p.10. Còn tiền cước thì tính sau. Ai mua thuốc thì trả cho tôi tiền trước, tiền mandat thì dè: Madame Hoàng-thị-Kính ở làng Đại-dồng, huyện Thạch-thất, Sơn-tây

Pharmacie J.-MUS

MỘT HIỆU THUỐC TÂY LỚN
NHẤT Ở SAIGON. THUỐC
MỚI, GIÁ HẠ, TIẾP ĐÃI CÁC
THÂN CHỦ VIỆT-NAM RẤT
CHU ĐÁO XIN MỜI QUÝ BÀ
TỚI THĂM MỘT LẦN SẼ BIẾT

SAIGON—Rue Catinat—SAIGON

BỘT
PHOSCAO

LÀ MỘT THỨ ĂN
BỒI BÔ SỨC KHỎE

Những người yếu ớt, những
người ốm mới khỏi, những
người già cả, nên dùng bột
PHOSCAO, vì ăn rất bổ và dễ tiêu

L. C. T. E. Đ. N. M.

(Tiếp theo trang nhất)

Một tin mừng cho những cha mẹ nghèo khổ không thể có tiền trả cho con một cuộc đời gió và rất đau lòng phải thấy con sau những tháng học lại phải chịu nóng bức ừ ề trong những căn nhà chật hẹp giữa nơi đô thị.

Hồi đầu hội lo L. C. T. E. Đ. N. M. đã làm đúng như tính cách của hội nghĩa là hội đã gửi giấy cho các trường đề hỏi tên những đứa trẻ nghèo và học hành khá hội cho đi nghỉ mát không mất tiền. Rồi đến năm ngoài số trẻ được đi không đã không còn nữa và đến năm nay cũng vậy. Năm ngoài mỗi đứa trẻ muốn đi phải trả 6.00 và năm nay theo lời ban giám đốc hội thì « vì sự sinh hoạt đắt đỏ số tiền ấy phải tăng lên mười đồng. »

Thế là tan cả cái mừng của những cha mẹ nghèo hí hửng tưởng sắp được đón một đứa con hồng hào khi nó được đi đón gió không mất tiền về.

Tại sao lại có sự thay đổi tôn chỉ của Hội L. C. T. E. Đ. N. M. ? Hội ấy đến thành một hội buôn như những cuộc du lịch của một vài thương gia tổ chức gần đây rồi. Và tính cách buôn bán ấy càng rõ rệt trong cuộc hát tổ chức vừa rồi của hội L. C. T. E. Đ. N. M. để lấy tiền giúp hội. Hội tuyên bố ai bán được cho hội 25 vé hát thì hội cho đi không mất tiền, và ai bán được 12, 13 vé gì đó thì hội trừ cho một nửa tiền. Chẳng biết các nhà giàu quen biết nhiều và quen biết toàn những nhà giàu đã bán được cho hội bao nhiêu vé, đã được hưởng bao nhiêu cuộc đón gió không mất tiền cho con cái ? Nhưng dám chắc những cha mẹ nghèo có muốn được hưởng cái ân huệ ấy cũng đành chịu vì chính mình đã không có tiền để mua lấy một vé đi xem hát đã đành, mà những chỗ quen biết mình thì cũng chẳng ai có tiền mà đi xem hát cả. Với lời tuyên bố ấy hội L. C. T. E. Đ. N. M. thật đã mang một cái tính cách rao hàng quá đi. Và những cha mẹ nghèo, những người từ thiện khởi đầu hoan

ngênh hội bởi cái tính cách xã hội của hội đã bất bình rồi đấy ! Hội ấy còn cái tính cách xã hội gì nữa, trong khi những trẻ nghèo không được hưởng một ân-huệ gì của hội ? Trong khi hội cứ đếm đầu trẻ con mà lấy 10, 00 một đứa mới đưa đi. Riêng với số 10\$00 ấy để cho trẻ con đi nghỉ mát một tháng hội không lỗ đâu, hội không phải bù đâu. Chúng tôi tin chắc thế. Vậy thì tiền thu vào trong những cuộc hát, tiền đóng góp của các hội viên hội dùng để làm gì ? Để làm quỹ dự phòng ? Chao ôi ! Nói đến quỹ dự phòng của các hội thiện mà ngán ngẫm. Quỹ dự phòng các hội nói là để chột có tai nạn xảy cho dân thì có thể cứu giúp được ngay. Nhưng mỗi lần có lụt, bão, mỗi hội chỉ nhón cho một chút nói là còn để phòng đến một tai nạn khác. Cứ thế, cứ thế, quỹ dự phòng vẫn ứn tiền và dân đói khổ vẫn thiếu sự cứu giúp vừa phải chứ không dám nói là đầy đủ.

Thôi chúng tôi hãy quay lại hội L. C. T. E. Đ. N. M. Đã có người bảo hội L. C. T. E. Đ. N. M. đã « mơn » những nhà từ thiện, hào nghĩa sống với các công cuộc xã hội khởi đầu hội cho vài chục đứa bé đi không mất tiền để lấy lòng tin, lấy sự ủng hộ về phương diện tinh thần và tài chính của các nhà từ thiện ấy. Rồi hội mới lộ bản tướng như bây giờ. Bảo hội L. C. T. E. Đ. N. M. không còn tính cách xã hội nữa, có lẽ hội sẽ cãi, hội vẫn còn cái tính cách ấy trong khi hội thay những cha mẹ giàu không có thì giờ đưa con đi nghỉ mát. Vâng, âu đấy cũng là một tính cách xã hội nhưng nó hẹp hòi và vụ lợi biết bao. Tôi có cảm tưởng như hội, khi đó, chỉ là một người vú giữ em, và uống thay các công lênh của các hướng đạo sinh các ông giáo bà giáo đã để hẳn một tháng giúp hội trông nom lũ học sinh nhà giàu kia ?

Hội L. C. T. E. Đ. N. M. phải sửa đổi tôn chỉ thế nào cho con dân nghèo được hưởng đôi chút ân huệ vì chính chúng mới cần nhiều sự đời gió hơn ?

CÔ THÚY

Tuần - báo ĐÀN - BÀ
Tờ báo của mọi gia đình

MỘT LĨNH HỒN

XIV

Vân ngất đi một lúc, thì lại tỉnh giậy. Nàng nghe ngóng xem có tiếng nói ở dưới nhà, nhưng im lặng cả. Cái im lặng làm cho Vân thêm sợ hãi. Nàng cố lần ra đầu thang lên tiếng yếu ớt gọi : má ơi ! má ơi !

Thanh đang ngồi ngẫm nghĩ còn cảm tức vợ Huyện Hà và Di, nghe tiếng Vân gọi, Thanh cau mặt bước lên thấy Vân ngồi bệt ở đầu thang, Thanh được dịp gắt :

— Sao mà lại lần ra đây người đã yếu.

Vân hồn hồn : Nhưng mà con sốt ruột quá.

Thanh lắng lắng sắc nàng đặt vào giường, lấy chăn đắp cho nàng, rồi khéo tìm ngay được một giọng ôn tồn : Di đã đến đây với người chị dâu.

— Con biết, đấy là vợ của người anh làm tri huyện hiện đang bị tù.

— Vì mê man một con dĩ chứ gì. Chẳng Di nó cũng nói cho cô nghe thế à ?

Vân ngạc nhiên thấy mẹ đòi sang giọng gay gắt. Nàng nhắm mắt trả lời : Vàng anh Di có nói chuyện với con, tội nghiệp bà Huyện !

Thanh lườm Vân, miệng vẫn nói : Má tiếp đãi rất tử tế và má giả vờ nhờ Di đi ra giây thép lĩnh hộ gói hàng để má tiện nói chuyện, má cũng nói thực cả và má yêu cầu người chị dâu cho Di biết dần dần chứ đừng làm hấn thất vọng ngay.

Rồi Thanh lại tiếp luôn : Với lại, con ạ, nhà Di cũng định hỏi cho hấn đám nào ở Nam ấy mà. Rồi thì nó cũng quên con đi, con cứ yên lòng.

Vân mở choàng mắt ra thông thả đáp : Nhưng con chắc anh Di không bao giờ ưng. Con phụ anh ấy, con cũng cần anh ấy có vợ đi để anh quên con.

Hai giọt lệ từ trong đôi mắt sâu trũng chảy ra lặn dài qua thái dương thấm ướt gối. Thanh rất bức mình khi thấy ai khóc, dầu người khóc đó là con mình, nên thoắt thác đi mời dốc tờ để ra khỏi phòng Vân.

Còn lại một mình, Vân nhắm mắt để im cho cái đau đớn rầy vò. Lâu lâu nàng lại thở nấc lên và có lúc ngồi nhồm giậy, hai tay bưng lấy đầu nhìn thẳng vào chiếc thập tự treo ở trên tường, miệng rên rĩ : « Hỡi Thiên chúa ! Sao người lại cấm sự liễu thân hoại thể... »

Nàng với quyền kinh định đọc những giọng chữ múa may trên trang giấy, nàng đành thúc thủ nằm xuống, bóng dáng người yêu chập chờn ở quanh giường.

Đến sẩm tối, cơn sốt của Vân đã dịu thì mẹ nàng mới mời dốc tờ về. Vân đã toan từ chối không

CHUYỆN GIẢI của THU THU

Vân vẫn nhìn lên đỉnh màn vờ vờ hỏi : Thế anh Di có còn lại đây thăm con nữa không má ?

— Không, và ý má cũng không muốn con giao thiệp với Di nữa, con phải giữ gìn, còn người chồng con chứ.

Vân không buồn hỏi người chồng ấy là ai.

Thấy Vân im, Thanh bảo : Cou hứa với má con nhé. Con đừng để má phiền lòng.

Vân gật đầu.

Thanh lại bảo : Nghe tin con ốm ông Phủ Tịch sẽ lại thăm con sáng mai. Bây giờ nhân tiện má bảo cho con biết Phủ tịch là chồng chưa cưới của con.

Thanh tưởng nghe đến tên Phủ Tịch thì Vân ngạc nhiên và sợ hãi đến khóc lóc. Nhưng không, Vân vẫn điềm nhiên mời mẹ xuống nhà ăn cơm và trước khi

uống thuốc nhưng ông thầy đã nắm tay nghe mạch và nói : Bệnh kẻ không có gì chỉ tĩnh dưỡng là khỏi.

Tiền dốc tờ ra về, Bầy Thanh trở lại phòng Vân mừng rỡ : Thật là may, yai hôm nữa thì con khỏi.

Thanh bước ra khỏi phòng, Vân còn nhờ lấy cho mình quyển Thánh kinh.

Thanh vừa bước xuống thang vừa ngẫm nghĩ : Con bé đến gan góc. Thật là tính thẳng bố.

Tuy thế, trong thâm tâm của

Thanh cũng hơi có chút cảm động thắc mắc. Dáng điệu dành phận cam tâm của Vân làm cho trái tim sắt đá cũng phải động lòng. Thanh chạnh nhớ đến nỗi thất vọng ghê gớm của mình buổi mới bị cha Vân phụ bạc, và thêm thương xót Vân. Nhưng chỉ một lát, Thanh lại kiểm cố để nguôi ngay mối thương xót con. Thanh nghĩ mình đau đớn đến như thế mà rồi cũng nguôi được đi. Huống hồ Vân và thằng kia chưa quyến luyến sâu xa gì cho lắm. Coi bộ nhút nhát cả với nhau như thế thì chưa chắc đã dám cầm đến tay nhau. Rồi quên ngay đấy mà. Thanh lăm. Vân biết sự kết hợp của hai xác thịt đôi khi càng làm thấm thía mỗi tình và tăng thêm sự đau đớn khi chia lìa nhau. Nhưng cũng có một thứ ái tình, chưa đến sự kết hợp của xác thịt, đã thấm tháy sâu sắc lắm rồi, không có một sức gì làm cho rời rã được. Và sự chia lìa khi đó chỉ là mệ mỗi sót sa đời đời chứ không phải là một cơ để quên dần. Thứ ái tình của Vân và Di là thứ ái tình đó, nó chỉ sinh ra ở trong có một lần mà thôi.

Thật ra, Vân cũng không gan như Thanh tưởng. Nàng là một người dễ xúc cảm. Nhưng có sự đau đớn nó xảy đến bất ngờ khiến ta phải bàng hoàng sửng sốt rồi chưa kịp kêu, nó đã rụi bẹp ta xuống. Ta chỉ còn có thể im lặng mà cam chịu không còn chút hơi sức nào nữa mà rầy rụa. Tâm cảnh của Vân bây giờ là thế. Và lại chịu ảnh hưởng rất sâu xa của tinh thần Gia-Tò, gặp đều đau đớn Vân cúi rạp ngay xuống để hươg chịu không phản kháng nữa. Và nàng vội tìm ngay nguồn an ủi trong cuốn thánh kinh. Nàng giở đoạn Chúa Cứu Thế vác cây Thánh Giá lên chỗ tử hình. Chưa bao giờ cái đoạn thâm sâu ấy lại làm cho nàng xúc động đến thế. Vân thấy lòng dịu dịu và chập chờn ngủ đi được một lúc. Giả sử an ủi cứ thế mà đi dần vào lòng nàng thì bệnh của nàng chỉ một mai một chiều là khỏi. Nhưng than ôi ! sự an ủi màu nhiệm của tôn giáo tuy có sâu xa, nhưng đối với một vết thương đang trào máu thì sự an ủi kia chỉ ví như một lượt thuốc bột, một giòng máu vọt mạnh làm trôi băng ngay. Lúc

Vân tỉnh giấc thì sự an ủi cũng mất. Một cơn sốt rất mạnh làm người Vân rung lên. Nàng bủn rủn lấy thành giường rên rỉ : Di ơi ! Di ơi ! em chết mất. Thôi xin Thiên chúa cho tôi chết, tôi không thể nào sống được nữa. Mắt tôi hoa lên rồi Di ơi ! Má ơi ! Gọi Di cho con !

Thế là Vân ốm liệt giường.

Thanh cũng không ngờ đâu bệnh trạng của Vân bỗng dưng trở nặng đến thế. Phủ Tịch thì ngày nào cũng từ phủ lý đi xe hơi về thăm Vân. Nhưng có hẳn, Vân giả vờ nhắm mắt ngủ hay có khi ngủ thật. Tuy thế lòng say mê của phủ Tịch không giảm bớt. Đối với Vân hẳn quả có một mối chân tình, nên lo lắng và săn sóc châu đáo lắm. Vân chữa thuốc tây, nhưng sấm quẻ thượng hảo hạng, hẳn vẫn bỏ tiền ra mua cho Vân, đắt bao nhiêu cũng không nề. Hẳn yêu cầu Thanh luôn luôn phải ở bên Vân cho hẳn yên tâm. Thanh ừ ào nhưng cái tình mẹ con nhạt nhẽo của Thanh cho rằng bệnh Vân tiếng thế cũng không làm cho chết nên Thanh vẫn bỏ nhà đi chơi

luôn, và muốn cho tiện việc, Thanh mượn ngay một cô điều dưỡng chăm nom.

Hôm mới đầu mở mắt ra thấy người lạ mặt ngồi ở bên giường, Vân hiểu người đó sẽ thay mẹ săn sóc mình, Vân buồn rầu vô cùng. Trong lúc đau đớn này, nàng chỉ muốn có mẹ gần bên, nỗi khổ của nàng như bứt đi. Khốn nạn ! Con gà con có khi vui chân đi xa mẹ, chớ hề bao giờ gà mẹ chịu rời con. Nhưng đối với Vân, cái cảnh lại trái ngược, gà con run rẩy cố tìm mẹ rúc vào dưới cánh nhưng mẹ lại cố tình lánh đi nơi khác.....

(Còn nữa)

MỘT QUYỀN SÁCH LẠ

Một quyền sách chưa từng thấy ở thư-viện Đông - dương là cuốn « ĐÁNH MÁY CHỮ » dạy trong một tuần lễ biết đánh nhanh, dùng được cả 10 ngón tay và không cần phải nhìn vào máy.

Tác-giả : Vũ-Thị LỆ-DUNG. Giá 0\$20.

Bán tại trường Vũ-Khuê, 1 Av. Général hoBict Hanoi.

CẢ TRĂM THỨ BỆNH CỦA TRẺ CON ĐỀU BỞI CHÚNG CAM-TÍCH MÀ RA CAM-TÍCH-TÁN ĐẠI-QUANG

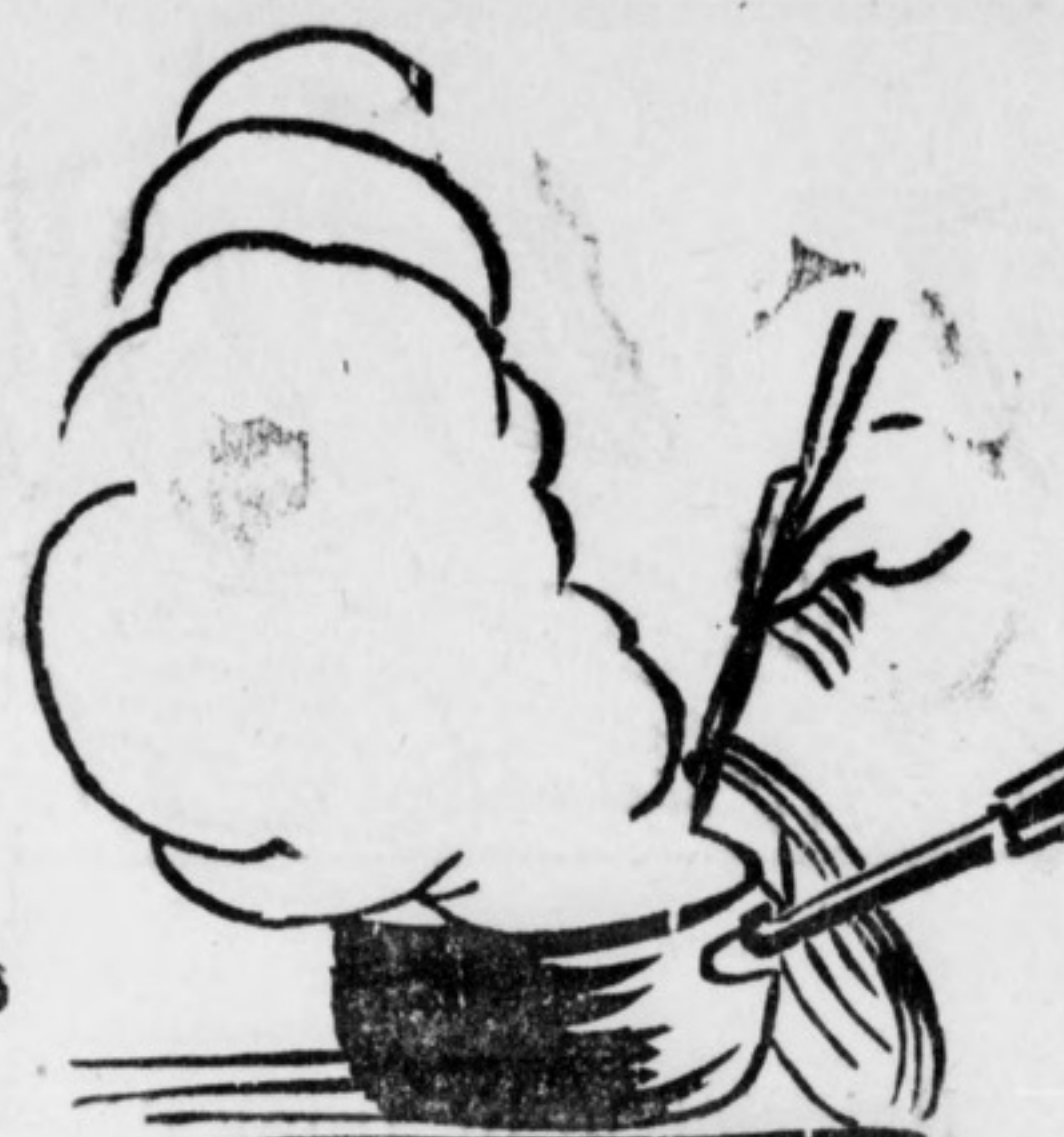
là thứ thuốc để trị bệnh cam tích rất nên công hiệu, các bà nuôi trẻ nên cho nó uống luôn thứ thuốc cam này, thì đứa trẻ sẽ được qnang năm vô bệnh, hay ăn chóng nhớn, mạnh khỏe vui chơi trong gia đình sẽ được vui vẻ đầm ấm. Cam - tích - tán Đại-quang là thần hộ mệnh của trẻ con. Tất cả các thứ thuốc

cam, chỉ có Cam-tích-tán Đại-Quang là hay hơn hết. Mỗi gói giá 0\$10. Các bà có mua, xin nhận kỹ mỗi gói thuốc đều có chữ « ĐAI-QUANG » và hiệu CON BUỐM thì mới khỏi mua nhầm thuốc giả hiệu

Đai - Quang

DƯỢC - PHÒNG

Số nhà 23, Phố Hàng - Ngang — Hanoi
Cố ô-tô đi bán-chiều hàng và có đại-lý khắp các nơi

Gia chánh

TAM TOA ĂN TRONG MỘT TUẦN LỄ MÙA HẠ

Thứ sáu

SÁNG : Bí hấp. Cua bể sào hành, nấm, miến. Canh dưa chuột nấu thịt.

CHIỀU : Bàu sào trụng. Cá rán làm sốt chua. Tôm kho. Rau lạng luộc. Canh rau dền nấu tôm.

Bí hấp. — Mua bí to hay bí nhỏ sắt khoanh. Trước khi hấp nên luộc qua cho mau chín. Bày khoanh bí lên đĩa. cho vào trong khoanh bí : Thịt lợn băm, mộc nhĩ, nấm, hành nước mắm hạt tiêu nếu có cả tôm băm càng tốt.

2.) Cá mặn rán là một món ngon. Các bạn hãy làm thử. Mua cá chim hay cá nóc thứ cá khô bán sẵn, đem về ngâm nước nóng cho mềm. Gỡ lấy thịt, sé miếng nhỏ. Cho vào chảo vài thìa mỡ, vài tép tỏi phi cho thơm, bỏ tỏi đi, cho cá vào rán, thật nhỏ lửa, đến khi cá vàng đều. Cho vào cá một ít gừng thái chỉ, hành thái nhỏ, và nửa thìa cà phê đường trước khi đem ra ăn.

3.) Cá rán làm sauce chua. Một khúc cá độ nửa cân ướp muối rắc bột mỳ chung quanh (bột khô) cho vào chảo rán vàng, ròn bột, lấy để ra đĩa. Chuang quanh đĩa lấy rau sà lách thái nhỏ, như một cái vòng hoa. Làm nước sốt dội lên cá, đem ra ăn. Cách làm sốt : Cho vào chảo một thìa mỡ một tép tỏi, một ít hành sào qua, hai quả cà chua (bỏ hạt) thái dài, dầm tay nắm hương thái chỉ, mấy miếng thịt lợn thái chỉ. Đổ vào sốt một phần ba bát nước lã, ngâm sẵn một thìa to bột mỳ, một thìa cà phê đường, hai thìa dấm một chút ớt hơi cay.

Tòa-báo ĐÀN-BÀ 76
phố Wiéle tức là phố
Trường Thê-dục Hanoi

KHOA - HỌC THƯỜNG - THỨC

Gắn bát đĩa vỡ

Cách gắn bát đĩa vỡ rất hiệu nghiệm.

Gomme laque hay écailles de couleur orange pâle 120 gr.
alcoolà 90° 90 gr.

Một ít thủy tinh vụn giã kỹ, giảy cho thật nhỏ.

Một hay hai lòng trắng trứng.

CÁCH LẮM. — Tán thật nhỏ gomme laque, rồi đổ alcool vào. Thứ này tán rất chậm, vậy cho vào một cái chai đậy nút kín, để chỗ ấm và thỉnh thoảng lắc lên. Khi nào thật tan thì cho thêm bột thủy tinh và lòng trắng trứng trộn cho thật đều. Thế là thành một thứ gắn đồ xứ vỡ rất tốt. Nhưng chớ dùng những thứ ấy vào lửa nó sẽ bị bong ra.

Nước uống cho tiêu

Thay nước chè, pha hai rúm hạt cà-rốt trong nửa lít nước sôi. Để cho ngấm, uống trước bữa cơm một lúc, thì khi ăn cơm sẽ thấy ngon, và lại dễ tiêu hóa.

Muốn cho hồ không mốc

Trong khi hồ (ta) quấy đang sôi, cho vào 5 hay 10 thìa cồn đốt đèn và 5 gr. long-não tán nhỏ trong một lít hồ.

Nhớ quấy luôn tay cho đều trong khi bỏ các thứ vào,

Muốn viết chữ lên Aluminium, người ta dùng mực in trộn lẫn với một ít benzine hay rượu ta. Khi viết xong rồi, đem hơi cái sắt ấy lên lửa cho thật đỏ cháy rồi để nguội.

Mực viết

Cho một chút đường vào mực viết thường sẽ thành một thứ mực viết rất tốt.

Muốn chép một bản gì mà không phải chép lại thì chỉ việc úp tờ giấy bóng soa cho hơi ẩm lên trên tờ giấy viết — để khô chứ không phải thấm bằng giấy thấm rồi là lên trên tờ giấy ấy bằng một cái bàn là hơi nóng.

Làm cho thơm nhà

Trộn đều nhau hai thứ :

1° teinture de benjoin.

2° teinture de myrte.

Đem thấm nước ấy vào giấy thấm rồi phơi khô, khi giấy khô thì cắt nhỏ rồi đốt cháy. Đóng cửa buồng lại mùi thơm sẽ giữ ở trong buồng.

行 銀

國 中

BANK OF CHINA

(Constitué par charte Spéciale du gouvernement Chinois)
Société Anonyme — Capital versé C. N. 40.000.000

AGENCE DE HAIPHONG

-- Téléphone 259 --
Adresse Télégramme: CENTROBANK
N° 72 PAUL BERT — HAIPHONG

SUCCURSALES & AGENCES

chine: Dans toutes les villes importantes
outre-mer: Londres, New-York,
Osaka, Singapour, Batavia, Rangoon,
N° 45 PAUL BERT — HANOI

CORRESPONDANTS DANS TOUTES LES PARTIES DU MONDE
Toutes opérations de Banque et de Bourse Vente et achat des dollars Chinois
Tranferts & Remises dans toutes les parties de la Chine

Pin « CON RÔNG »

CHÉ RIÈNG CHO CÁC
THUỘC - ĐỊA, LÀM TOÀN
BẢNG VẬT LIỆU CỦA PHÁP

ĐÃ TỐT LẠI BỀN LÂU

-- Bán tại: --

TẤT CẢ CÁC HIỆU LỚN

LIN - YE

1, Ruelle Jules d'abbadie
-- HAIPHONG --

社 行

國 中

China Travel Service

BUREAU DU TOURISME CHINOIS

MAISON FONDÉE EN 1923

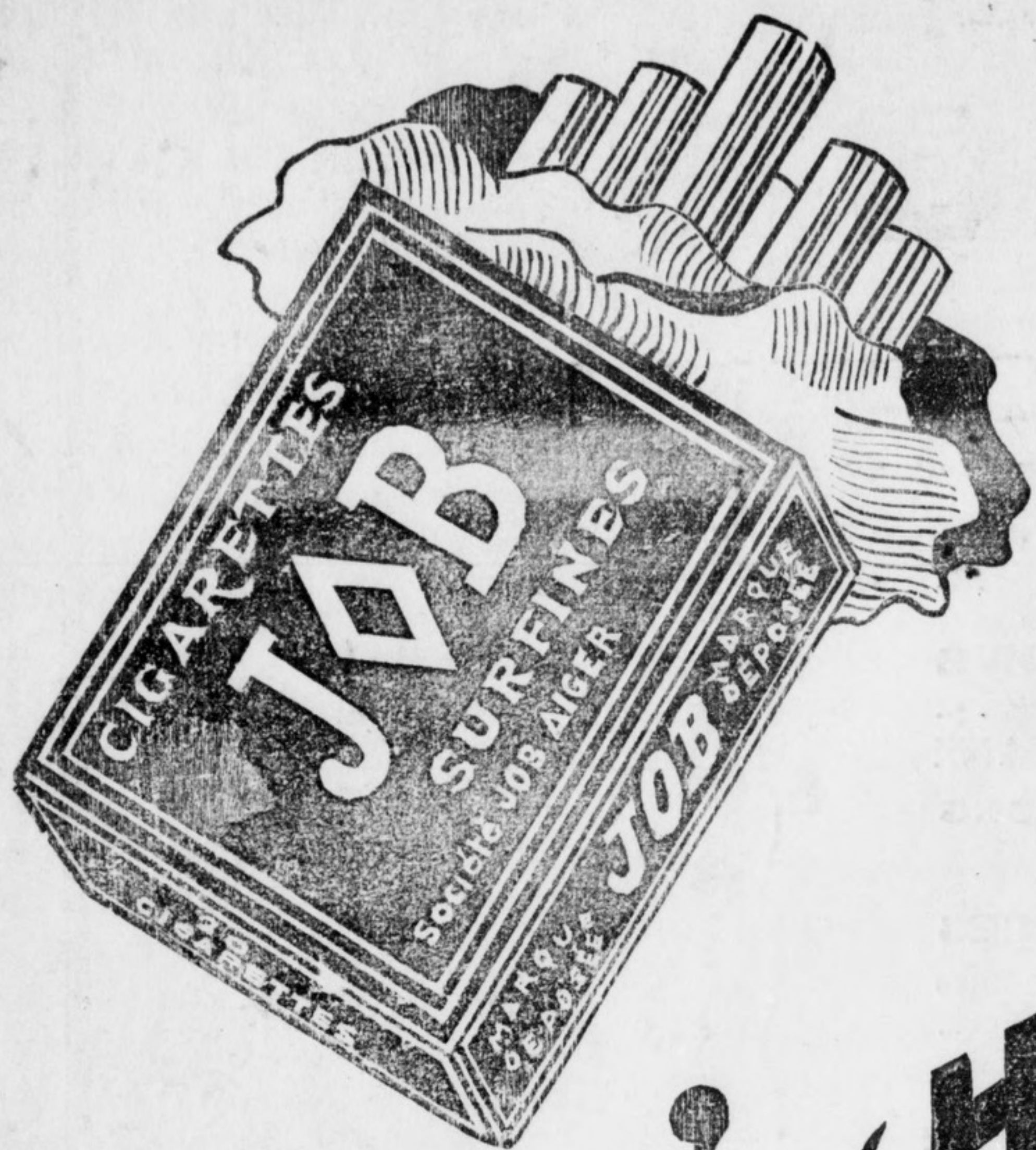
Siège Social: 6 Queens Rd C. Hongkong

Agences et Hotels dans toute la Chine
Singapour, les Etablissements des Détroits

Agence de HAIPHONG
28 Bd Amiral de Beaumont
Téléphone: 284 & 144

Agence de HANOI
58B Route Mandarine
Téléphone: 211

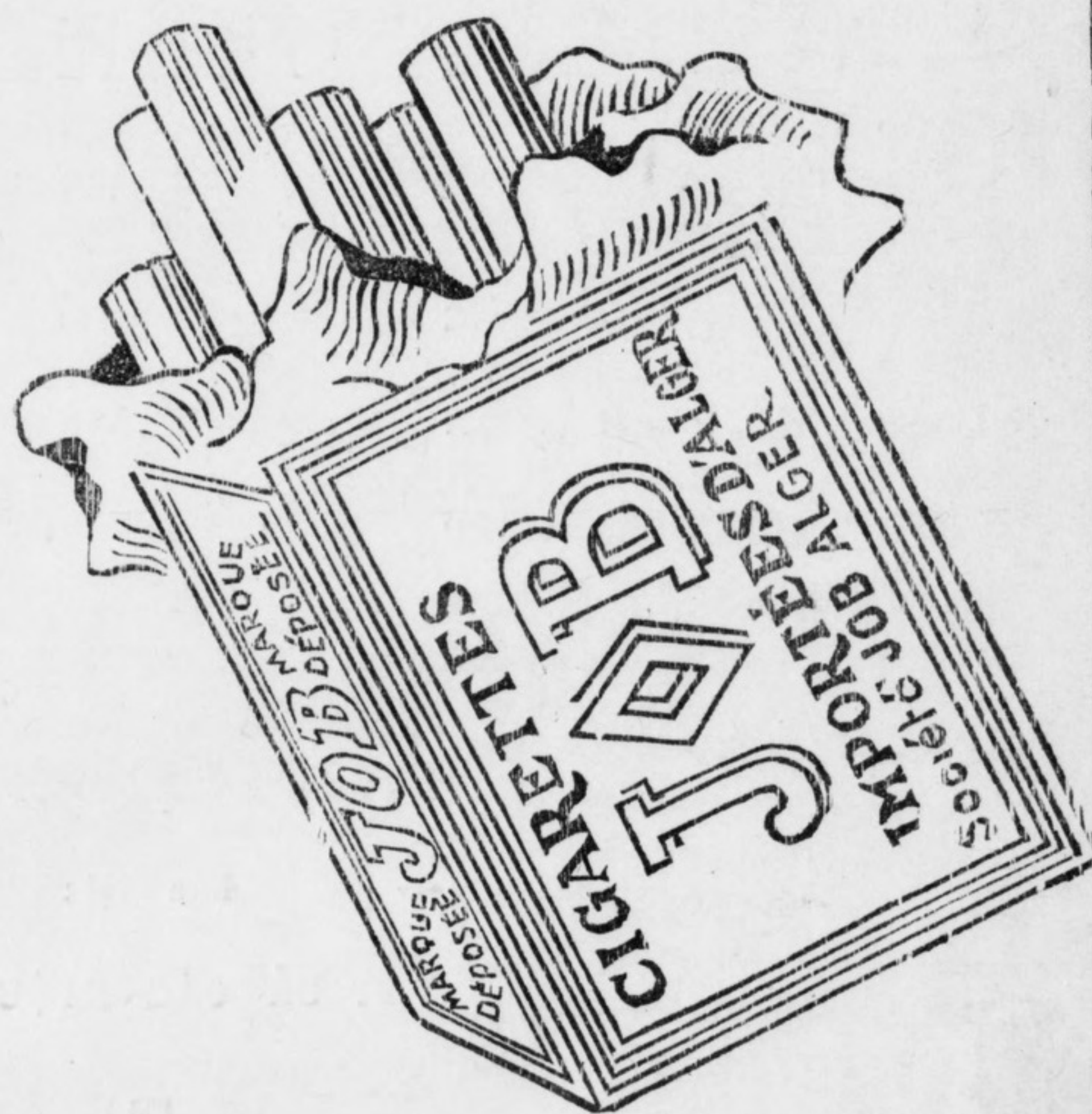
Adresse Télégraphique: CHITRAVEL

gói đỏ (HAVANE)
gói xanh

\$ 0.12

\$ 0.06

TUYÊN BUÔN TẠI
XU' AN - DÈ - RI